

Nicolae Băciut
POEMUL PHOENIX

Coperta: Ovidiu Tomoiag

Redactor: Anda Dejeu

Tehnoredactare computerizată: Nicolae Băciuț și Anda Dejeu

Coordonator colecție: Ion Vădan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂCIUȚ, NICOLAE

Poemul Phoenix / Nicolae Băciuț. - Cluj-Napoca : Dacia XXI,
2011

ISBN 978-606-604-029-7

821.135.1-1

Carte apărută în colaborare cu Primăria Șieu-Măgheruș.

Copyright

© Nicolae Băciuț 2011

© Editura DACIA XXI, Cluj-Napoca, 2011

Colecția: Poeți contemporani

Adresa: Tipografie nr. 28, 400101 Cluj-Napoca,
județul Cluj, România

O.P. 1, C.P.479 Cluj-Napoca

Telefon: 0264 333404; telefon și fax: 0264 484947

e-mail: edituradaciaxxi@yahoo.com

Nicolae Băciut

POEMUL PHOENIX

**Editura DACIA XXI
2011**

Motto:

„De-al meu propriu vis, mistuit mă vaiet

Pe-al meu propriu rug, mă topesc în flăcări...

Pot să mai renviu luminos din el ca Pasărea Phoenix?”

M. EMINESCU, „ODĂ ÎN METRU ANTIC”

POEZIA

**Lecția
de
anatomie
a unei
secunde.**

31 octombrie 2004

NUNTA DE ARGINT

Când tocmai mirosea a primăvară,
te-ai reîntors, mireasă-n alb;
până la tine însă-i vară,
nimic nu urcă,
nu coboară,
miroase doar a primăvară.

Mireasa mea cu solzi de ceară,
dispari în ape,
te retrage-n pești,
în iarba malurilor
crești,
căci nunta nu e,
nu va fi
decât o margine de zi
bătută-n cuie –
alt Christos
ne va petrece
albu-n os,
va fi și Unul și Niciunul
și ne va crește-n trupuri
scrumul,
când tocmai înc-o primăvară
inel pe deget înconjoară.
Spun Da
cu gura altcuiva.

BIP

**Verde chip,
verde chip,
unde sunt și unde ești,
tai lumina în ferești,
clipa-n clip.**

**Lipa-lip,
timp în clești,
tu, când te îngerești,
eu, când mă țip.**

**Verde chip,
verde chip,
Bip...bip...**

BASM

**Trece o dată
și încă o dată,
jumătatea mea împerecheată,
jumătatea mea de cuvânt,
jumătatea mea de descânt,
jumătatea mea
de viață,
întregul meu
de mormânt.**

**Încă o dată,
încă o dată,
niciodată.**

MAT LA REGE

**Nu mai e loc pe tablă,
reguli nu mai sunt,
oricine ia ce piesă îi place,
albul e negru,
negrul e alb,
culorile-ncep să se-mpace.**

**Nu sunt victorii,
nimeni nu e-nvins,
iar lupta e un fel
de nins
și-n tobe doar pionii bat,**

**mat la rege –
rege la mat!**

9 martie 2003

NU

**Numai tu nu ești,
numai tu nu vii,
margine de lume,
orizont de zi.**

**Numai tu ești vânt
peste marea-nghețată,
numai tu ești cuvânt,
mâna mea, vinovată,**

**numai tu ești sămânță,
numai tu n-ajungi fruct,
între noi e-o Săpânță
și niciun viaduct.**

**Numai tu nu ești oră,
numai tu nu ai trup,
toamna ta n-are soră,
sfârșitul îți e început.**

**Numai tu, numai tu,
sora lui Nu.**

AUTOPORTRET DE PAȘTE

**Trupul meu
ca o rană
deasupra
ierbii –**

**o picătură
de sânge.**

18 iulie 2003

EA

**Încă vorbești pentru mine,
încă sperî în locul meu,
de la renunțare la plictis,
stai de vorbă cu moartea mea,
cea vie și ferice,
cu iubirile mele vechi,
cu amantele uitate
într-un vis;
încă gura ta e arsă,
setea ta e nisip,
încă moartea mea
e bună
și n-are chip.**

ALTER EGO

**Ca un șarpe
crescut la sân,
ca o funie
împletită la gât –
eu – altul –
încât
să fiu mai bătrân
cu-o secundă,
mai scund,
mai urât,
mai singur
decât
mama care nu m-a născut –
ca un sfârșit
care n-are-nceput.**

6 aprilie 2003

SĂMÂNȚĂ FĂRĂ NUME

*“Amin, amin, grăiesc vouă: grăuntele de grâu,
când cade pe pământ, dacă nu va muri, rămâne
stingher; dar dacă va muri, aduce multă roadă”.*
(Evanghelia după Ioan, cap. XII, 24)

**Această sămânță, în curând,
va încolți.**

**N-are nici nume,
n-are nici zi,
nu e secundă
și nicio fereastră
nu-i e lumină,
nici o silabă nu-i e cuvânt;
această sămânță
n-a fost mormânt,
n-a stat la porți
și nici n-a fost cină;
această sămânță
încă nu-i rădăcină,
nu-i anotimp
și nici somn –
e doar un vis,
moneda unui schimb
demult interzis.
Această sămânță,
în curând, va muri.**

**Spune-mi, sămânță,
ce vrei să fii?**

1 mai 2003

LA REVEDERE

**Nu-i mâna mea
decât un șir de ochi –**

**amprenta degetelor
nu-i decât vedere.**

**Încet te-ndepărtezi
și te privesc
asemeni unui orb
și-n înserare
mâna mea
îți face semn.
Oriunde-ajungi,
te văd –**

La revedere!

LITERĂ

**Un fel de-a fi,
un fel de ea,
un fel de-a nu fi
NU, nici DA,
un fel de ieri,
un rest de stea,
un întrebând,
un a pleca,
un fel de eu,
altundeva,
lumină din lumina ta.**

Atât te-ntreb:

cine e A?

1 mai 2003

UMĂR RĂNIT

**Vine Ea și mă-ntreabă mereu:
nu ești tu acela?**

**Acela nu sunt eu,
dar răspunsul nu se-aude
în aerul greu
ce pleacă dimineața
ca o umbră
în alizeu.**

**Vine Ea și mă-ntreabă mereu:
nu e ea aceea?**

**Nu eu sunt lacheu
și care-i pedeapsa
și unde-i Teseu?**

**Ea crește din mine,
din umărul meu!**

NOD

**Până la zbor,
pod peste ape,
norul e nor
fără de pleoape,**

**Până la tine
sunt pământ,
ochii-s retine
făr' de veșmânt.**

**Trupul e trup
pe jumătate,
vulpea e lup,
sora mi-e frate.**

**Până la tine
nu-i niciun pod –
cum pleacă, cum vine,
viața mi-e nod.**

MUNTELE DIN MARE

Fericit fără să poți scrie,
privind măslinul în patria lui,
cerul în casa lui,
atât de aproape
că nimeni nu-i vede
fereastra deschisă spre mare.

Fericit că poți să taci,
să simți cuvintele tolănite
în inima ta
ca-ntr-un mormânt
de-abia împrejmuț cu flori,

că ziua începe la apus,
ca o mică sângerare
în palmele care se roagă.

Fericit că timpul stă în loc,
că nu există ne-nțeleș,
că morții poți să-i dai binețe,
că verbul
nu e sclavul vreunui adjectiv,
că masa mea de scris
plutește lin
ca o corabie pe marea în furtună.

6 noiembrie 2003

COPILĂRIE DE ÎNGER

**Numai palma mea
e un câmp de semințe,
numai somnul meu
e un rest de vis,**

**numai sângele meu
e-o amintire,
doar el e pe jumătate
închis
între macazuri de cuvinte,
între șoapte și șapte,
între cifre și litere
de-abia născute,
între revoluții și revolte
care dispar,
parașute
ale unei căderi din cer
în închisoarea mea de jucărie –
restanța unui ger
din copilărie.**

24 februarie 2001

DIPLOMAȚIE

**Când nu găsesc spre tine
zbor
mi-e lacrima
ambasador.**

10 martie 2003

PERECHE – NEPERECHE

**Când nu ești,
unde oare sunt,
nor fără ploaie,
mare fără cer,
secundă fără oră,
ochi de Homer!?**

**Sunt brațul stâng
fără cel drept,
sunt a pleca
și sunt aștept,
ori sunt aripa fără zbor,
cuțitul ruginind în pâine
sau lacrimă de meteor?!**

**Sunt azi
și tu ești mâine,
sunt varul
care cade de pe zid,
sunt Ana
și tu ești Manole,
Veneția fără gondole?!
Sunt anotimpul,
tu zăpada,
și sunt Niagara,
tu Nevada!?**

**Când nu sunt, unde oare ești?
Poate din nou mă zămislești.**

17 august 2003

MUZĂ

Nici tu nu ești femeia ideală,
nici tu nu știi să vii tiptil
în fiecare seară,
nici tu n-ai preț,
nici tu nu ești povară,
femeie în albastru,
călimară.

Petelea, 9 noiembrie 2002

SOMNUL DIN SOMN

**Mi-e somn de mine,
îmi e somn de vis,
până la os,
până la sânge,
până la moarte-n Paradis,
până cuvântu-i respiraie,
până cu aer este scris –**

mi-e somnul însă interzis.

**Mi-e somn de mine –
scris-am,
nu am zis!**

Predeal, 30 martie 2003

ÎNECAREA LACRIMEI

Să plângi și lacrima să-ți fie
o margine de curcubeu,
lumina grea a unei zile
în care te întorci mereu;

să plângi când lacrima e zid
pe care nu mai poți să-l treci,
să plângi și lacrima să-ți fie
o mare-n care să te-neci.

13 august 2003

NASCENDO

**O dimineață de rugină,
o dimineață fără de sfârșit,
amiaza încă e rugină
și seara sânge nenunțit;**

**cât ziua încă este zi
și-n margini noaptea e de ape,
coboară numele în fii
până departele-i aproape.**

**Cât seara încă mai e seară,
și dimineața n-are dinți,
nu mai e noaptea o povară
copilului ce crește în părinți.**

8 martie 2003

ANOTIMP PIERDUT

**Din iarnă n-a rămas nimic,
deși zăpada mi-a ajuns la gură –
ce anotimp să mai amân,
în ce tăceri să tai măsură?**

**Din altă viață nu am amintiri
și nici de-aceasta nu-mi aduc aminte –
miresele sunt fără miri,
copilul meu îmi e părinte.**

7 decembrie 2002

FURTUNA

**Încă o ploaie ne este umbră,
stropii mai limpezi buzele-aprind;
cu degete oarbe descopăr clipa
peste care furtuni se întind.**

**Încă un timp ne îngroapă în sete,
luminile ploii lin licărind –
amprenta verii e-n sângele nostru,
sângele nostru-i fereastră orbind.**

**Încă o ploaie ne e manuscris
poemului nostru din nou interzis.**

10 iunie 2004

VIS INTERZIS

**Acum sunt umbră,
acum sunt vis,
sunt visul umbrei,
interzis.**

**În miezul umbrei
stau închis –
pe umbră scrie
interzis.**

**Acum sunt marea –
țărmul ei
leagănă sarea
până la chei.**

**Acum sunt poveste –
în umbră
m-ajunge din urmă o veste.**

**Un vis
interzis.**

Budapesta, 14 aprilie 2004

CATAPETEASMĂ

**Cine-mi știe de viață,
cine-mi știe de moarte –
doamnelor, sunt singur,
domnilor, departe
cineva m-așteaptă
dincolo de vămi;**

**tu, de lângă mine,
tu singură dă-mi
din paharul plin
să mai simt mireasma –**

**între noi rămâne,
ca o rană vie,
doar catapeteasma.**

4 ianuarie 2003

ORIZONT

Încep încet să-ți cer iertare
pentru învăț, pentru dezvăț,
pentru secunda de-ndurare,
pentru-anotimpul de răsfăț,

pentru ce-am fost și ce n-am fost,
pentru ce încă e uitare,
pentru ce încă e un rost
și pentru tot ce e mirare.

Încep încet să mă despart
de mine cel dintâi din toate,
să mă despart de umbra mea,
de fața care-o duc în spate,

de chipul tău din chipul meu
și de cuvântul ce ne leagă,
până rămânem jumătăți,
până când vara-i iarnă-ntreagă.

11 septembrie 2004

IZGONIREA ÎN RAI

**Cu tine timpul și-a ieșit din timp
și anotimp de vindecare nu-i,
în locul tău e o icoană
cu chipul nimănui.**

**Cu tine izgonit în Rai,
când în scădere mă adun,
cu tine în cuvântul ne-nceput,
cu tine răsărit în care-apun.**

22 septembrie 2004

*
*   *

**Nu sunt întreg fără tine,
n-am început și nici sfârșit,
n-am nici devreme, nici târziu
și nici apus, nici răsărit,
nu sunt nici junglă, nici pustiu,
nu sunt nici fiu și nici nu-s tată –
eu sunt doar tu, care odată
se cobora din mamă-n fiu.**

13 iunie 2004

MASCA

A mai trecut o viață.
Ceva mai bună decât viața ta
îngropată în așternuturi
străine,
când credeai că nici literatura
nu mai e colac de salvare,
când nimic nu mai apropia
ziua de noapte.
Iubirea era un text,
viața era un text,
dar ce se alege de textele acestea
„de-abia-nțelese pline de-nțelese”!?

Aștepți semne ca nu cumva
viața ta să iasă din text
să o ia razna,
să muște trecătorii pe strada târzie,
să alunge pâinea tăcută de pe masă,
ca nu cumva viața ta
să intre în viață
și tu să nu poți fi nici martor.

Să nu ai față.

Târgu-Mureș, 15 iunie 2004

GENEZĂ

**Stăteai goală în fața mea –
nici înger nu era să te întreacă.
Vroiam să te ating cu verbul meu,
dar el era-nvățat să tacă.**

**Am vrut să te ating cu mâna mea,
din trupul meu să-ți fac veșmântul –
dar trupul meu era cuvânt,
căci l-a-nceput a fost cuvântul.**

București, 16 iunie 2004

ÎNCĂ O VIAȚĂ

**De-ar fi încă o dată să mă nasc
și înc-o dată să am mamă,
din carnea ta aș vrea să cresc
și rugii tale să-i dau vamă.**

**Și fiindcă viața mea cu tine încep,
mai naște-mă o dată tu!**

Comarnic, 16 iunie 2004

ARHEOLOGIE

**Ultimii arheologi au mai găsit
două căni de lut,
prinse toartă în toartă –
erau înclinate față-n față,
ca și cum una pe alta
se iartă.**

**Gurile lor erau arse
de buzele ce le-au atins.
Din ele au curs
lapte și miere,
din ele cândva a nins
cu șoapte.**

**Cele două căni
au fost îngropate de vii –
mai au și acum răni
și cioburi lângă ele,
ca niște copii.**

**Ultimii arheologi continuă să sape –
dar cănila din nou vor să le-ngroape
pân' la sfârșitul lumii,
aproape – departe.**

Târgu-Mureș, 17 iunie 2004

ALTĂ DIMINEAȚĂ

**N-am altă viață –
altă moarte n-am,
timpul în noi
se dilată,
fuga e iarăși
balsam.**

**Unde sunt eu,
unde ești tu,
marginea lumii,
mereu,
e-n noi
pasăre fără de zbor
în elizeu.**

**N-am altă viață –
altă nuntă n-am –
umbra pe umbră
apasă
cum sub voaluri de frunze
se-ascunde-o mireasă.**

**N-am altă viață –
când să cobor
din dimineață-n altă dimineață.**

Târgu-Mureș, 20 iunie 2004

RUGĂCIUNE

**Iubindu-te,
mă inventam,
cel care-am fost,
cel care sunt
în chipul bobului
mărunt,
Marie, Preacurată Maică,
mă repetam
iubindu-te
cu-o moarte –
înc-o dată,
fiul tău,
îngenunchiind
într-o carte.**

17 iulie 2004

*

*   *

**Am început să uit –
am început să îmi aduc aminte –
dacă aş şti să n-am trecut,
dac-aş putea să n-am trecut,
dac-aş putea să n-am cuvinte,
să te ating
doar cu tăcerea mea,
cu ochii doar să te aştept,
să strig,
când undeva se-ascund
în alte anotimpuri anii mei.**

**Am început să văd
cu mâna ta
până departe –
şi-mi vorbeşti.**

FACEREA LUMII

**Îmi spui că-i ploaia
și-ți șoptesc să taci
și stropii-mi par niște cuvinte
în care parcă te îmbraci,
despovărată de veșminte.**

**Îmi spui că-i ploaia
și auzi
cuvintele cum se dilată
în menghina dintre secunde,
de parcă s-ar mai naște-o dată.**

28 iulie 2004, 3,45

VINDECĂ-MĂ-N VINDECARE

**Vindecă-mă de iubire,
dacă vrei și dacă poți –
cere-mi vamă cât e-n fire,
cât e-n taina unei porți.**

**Vindecă-mă iar de timp,
vindecă-mă de-așteptare –
nu-i nici zeu și nici Olimp,
nu e cer, nici înălțare.**

**Vindecă-mă ca pe-o rană
care are-n tine trup,
vindecă-mă de iubire,
hrană-n foamea mea de lup.**

**Vindecă-mă nu să scap,
ci-n iubirea ta să-ncap.**

9 mai 2004

FÂNTÂNĂ

În sfârșit, am renunțat la trup,
cum își pierde apa o fântână –
până la izvor ești numai tu,
partea de cuvânt și de țărână.

A rămas în mine doar privirea,
ca o fantă fără de trecut –
setea a rămas în mine
rădăcină fără început.

În sfârșit, am renunțat la timp,
mi-e secunda margine de apă,
mi-este ora de pământ,
trupul meu în tine se îngroapă.

În sfârșit, am renunțat la mine,
primăvară-n iarna care vine.

2 iunie 2004

ABECEDAR ÎN PARADIS

**Ana are mere
și Ana se zidește într-un măr.
Ana are pere
și viața Anei e-atârnată
de un fir de păr.
Ana are mure
și Ana este o pădure –
vine un lup
și vine o Scufiță
Roșie ca un măr,
ca o pară,
ca o seară,
ca o mure,
pată de sânge sub secure.**

**Ana are mere.
Cine să le fure?
Ana are pere,
murele sunt pure.**

**Ana are mere.
Cine i le cere?**

Târgu-Mureș, 13 mai 2004

*

*   *

**Anotimpul care trece,
anotimpul care vine –
munte care-și plânge marea,
mare ce-n adânc e munte,
dimineată-n înserarea
care-n noi e iarăși punte,
e o rană fără trup,
este spaima fără lup.**

**Anotimpul care trece,
anotimp care rămâne,
dimineată-n seara care
marea-n munte s-o amâne.**

16-17 octombrie 2004

CUPLU

**Doar dacă mă gândesc la tine
exiști,
doar dacă vreau
nisipul are mare,
doar dacă vrei
anotimpul e fruct
și rugăciunea închinare.**

**Doar dacă mă gândesc la tine
timpul e timp,
doar dacă te ating
dimineața e seară,
doar dacă vrei
iarna e vară.**

**Doar de exist și tu exiști
și doar așa pe cruce suntem Christii.**

27 octombrie 2004

CROCHIU

**Ultimul,
poemul
stinge
lumina.**

31 octombrie 2004

SEMN DE CARTE

Tu rămâi un semn de carte,
între noapte și zi,
între pagini nescrise,
între viață și moarte,
între iu și bi,
între floare și fruct,
între țarm și mare;

între mine și umbră
rămâi o sală de așteptare;

tu rămâi un semn de carte
între argint și oglindă,
între iarnă și cuvinte,
între secundă și minut,
între fluture și lampă,
între sfârșit și început.

Tu, semnul meu de carte,
care nimic nu desparte.

9 noiembrie 2004

*

*

*

Îți scriu scrisori în care tac,
îți scriu scrisori
în care-ți cer iertare,
îți scriu cu bruma toamnelor târzii,
îți scriu cu-o înserare,
cu iernile ce o să vină,
cu toamnele ce nu mai pleacă,
îți scriu uitat de-un anotimp,
îți scriu cu nu, îți scriu cu dacă,
cu ceasuri fără minutare,
îți scriu cu primăvara-n vară,
cu albul care e uitare.

Îți scriu scrisori în care tac
și clipa redevine veac.

14 decembrie 2004

BUNĂ DIMINEAȚA, SEARĂ

**Dinafară primăvară,
dinăuntru încă vară,**

**dinăuntru ești scrisoare,
dinafară respirație,**

**dinafară ești pământ,
dinăuntru doar cuvânt,**

**dinafară ești vedere,
dinăuntru înviere,**

**dinafară încă vis,
dinăuntru cerc închis,**

**dinafară ești secundă,
dinăuntru doar o undă –**

**înăuntru ești afară,
bună dimineața, seară!**

Reghin, 17 decembrie 2004

RETINE

**Va trebui să recunosc măcar
că-n lacrimă au înverzit gorunii,
c-a înviat un fel de a muri
în albul ce-l ating tăciunii.**

**Va trebui să îți trimit scrisori
pe care nu le-am scris vreodată,
în literele lor să te cobori
ca într-o rană vindecată.**

**Va trebui să mă întorc la mine,
cel răstignit întru cuvânt,
cel care se ascunde în retine
ca într-un nerostit veșmânt.**

29 ianuarie 2005

ANOTIMP INVERS

**În noi se-ascunde ploaia ca-ntr-o gară,
în noi e vară când afară-i frig,
de-atâta așteptare șinele-s o scară
și trenurile sunt un dig.**

**În noi se-aude ploaia de-astă vară,
în noi ninsorile nu tac,
în noi sunt clipele de ceară,
în noi secunda e arac.**

29 ianuarie 2005

ULTIMA VÂNĂTOARE

Apăs indigoul
ca o amprentă
peste pădurea fără copaci,
aștept vânători,
ne-așteaptă și fiare,
urme de sânge
ascunse-n gonaci.

Apăs buza iernii
pe-un lacăt de frig,
aștept vânătoria
ca pe-o scrisoare,
aștept cuvinte
în care să strig.

Dar nu mai apare
niciun vânat,
peste rănilor iernii
doar timpul s-a curbat.

30 ianuarie 2005

ZBOR DE IARNĂ

**Ce fel de pasăre e aceea
fără cântec,
ce fel de zbor
e acela fără cer,
ce timp e-acela
fără trup,
ca o cădere
în echer,**

**ce fel de iarnă
e aceasta,
când se îngroapă
într-un lup?**

Târnăveni, 11 februarie 2005

ANOTIMP REFUZAT

**Pe gerul acesta ți-e groază să mori –
cât încă nu-s în floare stâlpii de la casă
mai bine stai cu cerul subsuori,
mai bine lacrima o-aprinzi pe masă.**

**Pe albul acesta ți-e teamă să strigi –
cât grâul nu-ncolțește la poli,
mai bine împarți singurătatea la doi
și iarna o ascunzi în coli.**

Februarie 2005

ANIVERSARE

**La vârsta lui, la vârsta lui,
am palme sângerânde
și viața mea atârnă într-un cui,
în așteptare haitelor flămânde.**

**La viața lui, la viața lui,
doar moartea mea recade-n moarte –
eu sunt dobânda orișicui,
aproapele pierzându-se-n departe.**

**Dar altul nu-i, dar altul nu-i,
pe crucea sa e încă iarnă
și-n ochiul lui și-n ochiul lui
mă uit ca-ntr-o lucarnă.**

București, 1 aprilie 2005

NOAPTE ALBĂ

**Departă de mine
ca o uşă deschisă –
povară a unei scrisori
niciodată trimisă;**

**mă priveşti din oglindă
prin argintul fierbinte,
ca o noapte albind
între cuvinte.**

3 iulie 2005

POEM CU PRIVIRE SPRE MARE

**Muntele sfânt
ca o iarnă
împietrită în iarbă;**

**pe urmele mele
vine valul
și Dumnezeu
se ridică din mare.**

3 iulie 2005

ACUM E CLIPA

**Îmi spui nu
cu aceeași gură
cu care îmi spui da,
uiți să-mi spui „Noapte bună”
cu aceeași gură
cu care îmi spui „La revedere”,
mă privești cu aceiași ochi
cu care nu vrei să mă mai vezi,
îmi spui să plec
cu aceeași gură
cu care îmi spui să rămân,**

**dar eu mă întorc și scriu
cu aceeași mână
cu care refuz să scriu,
cu aceeași viață
cu care refuz să trăiesc.**

**Poate ar trebui să știu
că nu știu că acum e timpul,
că acum e clipa
care începe,
care nu mai are început.**

9 august 2005

ELEGIE MUTĂ

Încă o dată ascuns
și uitat în cuvinte,
încă o dată ploaie de vară
peste un trup
fără veșminte,
încă o dată
într-un alt început,
încă o dată

gura unui mut.

Sărmașu, 27 august 2005

MIRUIRE

**Cândva va fi
seară,
cândva va fi ieri,
departe aproape,
cuvânt în tăceri –**

**curând vei fi eu,
curând, prea curând,
lacrima pietrei,
sângerând,
miruind.**

Sărmașu, 27 august 2005

LACRIMA

**Lacrima –
privirea din urmă
a unui orb.**

Sărmașu, 27 august 2005

ȘARPE-N PUSTIU

**N-am atins niciodată un șarpe,
nici măcar cu talpa, ușor,
să-i simt pielea sticloasă și rece
ca o ploaie-ncremenită-ntr-un nor.**

**Dar el e mereu mai aproape,
îi simt fâșâitul pierdut
ca o urmă trecută în sânge
din rana ce n-are-nceput.**

**Însă șarpele-și leapădă solzii
și nu mai știu cine-i viu –
trupul cel gol ca o umbră
sau cel ce se-ngroapă-n pustiu.**

29 august 2005

ALT NICOLAE

**Tu, Nicolae, de tine fug,
ca de o umbră fără trup;
dacă n-aş fi privirea ta,
din tine-aş vrea să mă rup.**

**Aş întinde mâna spre tine
ca înspre limba unui ceas
din care ora se desprinde,
meridian într-un atlas.**

**De tine fug şi nu am unde –
sunt lacrima unei secunde.**

Târgu-Mureş, 30 august 2005

ÎNGERUL DIN CUVÂNT

În orice clipă ești,
în orice parte –
ți-e sângele o urmă
ce cândva se desparte
în lacrimă
și în privire
și în mireasă
și în mire,
până când trupul tău
devine cruce,
până ce iarba-și răstignește
noaptea
ce-ngroapă iar
secunda dintre septembrie
și toamnă
și dintre sâmbătă
și-altar,
dintre tăceri
și minutar.

În orice clipă ești,
până-n cuvânt te îngerești.

*Târnovo, Mănăstirea Sf. Nicolae,
16 septembrie 2005*

CU TIMP CU TOT

**Când trupul meu
rămâne un cuvânt,
când respira-i
doar veșmânt,
străin de tine
și de-oglinda
de pământ,
în care chipul meu
e iarba
ce numai noaptea-și
pleacă firele
precum cenușa unui vânt,**

**ca o duminică
mă-ntorc
în săptămâna fără patimi,
cu timp cu tot.**

Doar un cuvânt.

Istanbul, 18 septembrie 2005

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

**Tu scrii cu mine –
scrii cu umbra mea,
cu sângele din altă viață
cum scrii cu ploile
de toamnă;
îmi scrii cu piesele de șah
dar jocul nu va-ncepe
niciodată.**

**Îmi scrii cu anotimpuri
ce n-au fost,
cu anotimpuri
dintr-o altă viață,
îmi scrii cu viața mea,**

**cu sângele
schimbărilor la față.**

Istanbul, 19 septembrie 2005

ALTĂ VIAȚĂ

**Și dacă n-am să mai fiu
nici ramură și nici floare,
nici umbra unui copac,
nici ultima ninsoare,**

**să vii să mă vezi
în firul de iarbă,
cum respir și cum tac,
să vii și să calci
desculță, ușoară,
ca lacrima serii
ce-nvață să moară.**

**Să vii, să nu vii,
să fii, să nu fii?**

4 iulie 1996

PATRUZECI

**Ai patruzeci de ani
și nu te știe noaptea
și aerul e doar capcana
din care scapi
mai orb
decât e nașterea
în zid.**

**Veacul s-a prăbușit
în trupul tău
ca-ntr-o fântână.**

9 decembrie 1996

NĂSCĂTOAREA CUVÂNTULUI

Cu ochii unui orb să văd,
cu gura unui mut să mint –
pân' la cuvinte trupu-i rană,
pân' la vedere-i hiacint,

până la tine eu sunt eu,
cum lacrima lui Dumnezeu.

Timişul de Sus, 30 martie 2003

AMURG

Întoarce luna pe dos
și stinge lumânarea
cu degetele,
până flacăra îți ajunge la os;
vino în perne,
să-ți simt respirarea
și-n păr bulbucind
vinul spumos.

Lasă mătasea
să foșnească încet,
ca toamna ce-așteaptă amuțită
la geam;
pe scări de fluturi
tu urcă discret
până la fructul oprit
de pe ram.

Lasă seara
să plece mioapă,
lasă noaptea
să intre în rană,
lasă vinul
să se preschimbe în apă,
și-adormi, diafană.

18 decembrie 2005

COLIND TÂRZIU

**Se prinde carnea pe cuvinte
ca pe oasele tale subțiri,
dac-aș fi și eu un cuvânt,
prin carnea mea ai putea să respiri.**

**Dac-aș fi măcar o vocală,
ecoul ei, niciodată pierdut,
ar rămâne cuvântul o yală,
silabă fără-nceput.**

**Dac-aș fi măcar o consoană,
poate c-ai fi tu un zid,
poate c-ai fi tu o Ană
în care aș vrea să mă-nchid.**

**Dar dacă voi fi doar aer fierbinte
pe buzele tale-aburind,
rostește-mă fără cuvinte,
să-i fiu iernii tale colind.**

7 ianuarie 2006

SINGURÂND

**Până unde ține iarna
care-nchide-n noi
lucarna,
până unde în genunchi
umbra ta
mai are trunchi,
până unde gura ta
pe cuvinte pune șa,
până când în cerul tău
are lacrimi Dumnezeu,
până când rămâne-n ramă
vama care nu ia vamă?**

**Până unde, până când,
rămân singur, singurând?**

Sărmașu, 23 ianuarie 2006

MINUTAR

**Timp după timp
dac-aș mai fi,
până când ești,
urmă să-mi vii –**

**o să aștept
ca-n colivii
pasărea zborul,
cerul în gri.**

**Clipă în clipă
dac-aș opri,
ce-ar mai rămâne
noapte în zi,
lumină în umbră
să-ți mai amâne ?**

**Minutar în minutar,
până secunda
devine altar.**

Alba-Iulia, 4 februarie 2006

REȚETĂ

**Cuvântul –
medicament
care se dizolvă
sub limbă.**

11 februarie 2006

ȚĂRM

Umărul meu e de plumb,
umărul meu e de piatră,
e aripă de înger,
umărul meu e o lacră,

umărul meu e de aer,
nici nu pot să-l ating,
umărul meu e zăpada
pe care din sânge o ning,

umărul meu e o rană
în care încet mă ascund –
de-l atinge-o secundă,
deodată devine rotund,

deodată devine o undă,
un val căscăund.

30 decembrie 2005 – 12 februarie 2006

DUMINICĂ ACASĂ

Duminică în mirosul bucătăriei
ca o răsplată
pentru toate absențele vieții –
un nor de fum deasupra noastră
în timp ce noi căutăm un sens zilei
care atârnă ca o piatră de moară
la gâtul unui vis,
într-o migrație fără anotimpuri,
într-o lacrimă uscată
pe marginea farfuriei.

Duminică acasă,
ca într-un marsupiu al iernii,
ascultând bătaia umedă a ceasului
în salonul
în care se mai simte aerul greu
după o noapte cu musafiri,
ascunzându-ne de viață și de moarte.

O mânășă de ceață
peste pielea așteptării unui mâine
în care să rămâi singură,
o apă ne-ncepută,
dar tu te ridici
deasupra norului gros de fum
din care începe să plouă.

12 februarie 2006

POVESTE TÂRZIE DE DRAGOSTE

**Ea intră în mine
după o noapte de dragoste
în patul altuia,**

**ea uită de mine
după o noapte
în patul conjugal,**

**ea ține departe de noi
pădurea
care ne-a ascuns sub ploi,**

**ea ține timpul în loc
ca o mare
fără țarm.**

14 februarie 2006

ACUARELĂ

Cât de frumoasă ești când dormi
ca într-un cuib de ape fără mal –
peste iriși ți-s pleoapele de nori
și buzele-s doar visul vegetal

al unui anotimp neînceput,
în care eu rămân pierdut.

1-2 martie 2006

NISIPURI MIȘCĂTOARE

Te-ngropi în ploaie
ca-ntr-un zid,
în fugă
ca-ntr-o vânătoare,
în pasăre
ca într-un zbor
și în culori
ca într-o floare,
în sarea mării
ca-ntr-un munte,
în lacrimă
ca într-o punte –

te-ngropi în mine,
până rănille devin retine.

Deda, 11 martie 2006

PORTRET DE ANOTIMP

Punct.

Punct.

Punct.

Amprenta frunzei

pe un fruct,

solstițiul

fugii

ca un duct

în cubul de argint

când gheața

apei i-e alint.

Punct.

Punct.

Punct.

București, 31 martie 2006

LUDMILA

**Ludmila, Ludmila,
cine-ntoarce fila,
când ne-atinge mila,
ca demult copila**

**buzele ca rana
porturilor dana?**

**Ludmila, Ludmila,
e-ngenunchi cămila,
crește-n trup argila
verde, ca Atila.**

**Ochii mei sunt rana
Care-și pierde blana,**

**Ludmila, Ludmila,
a-nflorit feștila!**

București, 31 martie 2006

UNDE SUNT?

**Unde sunt, unde sunt,
în auz e-un vânt cărunt,**

**în orbită
e-o ursită,**

**primăvara e o sită
-n care iarba-i răstignită!**

**Unde sunt, unde sunt,
pas al umbrelor, mărunț?**

București, 31 martie 2006

ÎNTRE

Între toamnă și vară
încă o primăvară,

între vară și toamnă
mai rămâne o doamnă,

încă o eclipsă,
înc-o iarnă lipsă,

mai rămâi doar tu,
îngropată-n nu,

murmurând pe da,
în genunchi pe-o stea.

București, 31 martie 2006

SPOVEDANIE

**Doar ție îți vorbesc,
cu gura mea din piept
și te privesc
cu ochiul meu din ceafă,
cu degetele te ating
ca niște buze
din copilărie,
dar nu m-ascuți
și nu mă vezi,
nu simți
cum anotimpul trece
din brațul stâng
în brațul drept
cu care jur
mai strâmb decât
la judecata de apoi,
că nu mai sunt,
că trupul meu
e ființa unui miel sacrificat.**

**Iertare-ți cer,
pentru iubire
și păcat.**

18 aprilie 2006

ABANDON

**De tine cine mai are grijă,
de rănilile tale
cine se mai molipsește,**

**râul tău în care anotimp
se mai revarsă,
în care viață se leapădă de pește?**

**De tine cine se ascunde
în umbra unui înger
și până unde,
până unde
în rana ta o să mai sânger?**

**De tine cine se dezice,
de praful puștii,
de alice,
de moartea iernii,
de varice,**

**de tot ce
nu mai poate Nietzsche?**

30 aprilie 2006

PLECĂRI

**Încă o seară se amână,
încă o moarte e târzie,
izvorul nu se vrea fântână,
acreală nu se vrea lămâie.**

**Nici tu nu vrei să mai fii tu,
nici eu nu pot să stau în mine –
nici Da nu-i lasă loc lui Nu,
nici trenul nu mai rabdă şine.**

**Din fiecare pleacă-o gară,
în ziua care n-are seară.**

1 mai 2006

FĂRĂ ADAM

**Scriu cuvinte pe apă
și râul
se înalță la ceruri,**

**scriu cuvinte pe pietre
și pietrele
se înalță la ceruri,**

**scriu cuvinte
pe cuvinte
și cuvintele sunt cerul
în care
Dumnezeu
mai creează
încă o dată lumea.**

Fără Adam?

***Ierusalim, 11 mai 2006,
spre miezul nopții***

ALTĂ VARĂ

**Înc-o vară-n altă vară,
înc-un eu într-un alt eu,
înc-o umbră-n
umbra mea
ca un val la elizeu,
ca și cum m-ar lumina,**

**ca și cum într-un pustiu
umbra n-ar avea
cenușă
și nici tu nu i-ai mai fi
serii dintre noi
o ușă.**

**Înc-o vară-n altă vară
Dumnezeu în noi coboară.**

***Ierusalim, 12 mai 2006,
în ajunul dimineții***

PLAJĂ

Și dacă n-o să mai pot iubi,
la ce bun acest anotimp
fără lumi,
la ce bun o noapte de veghe
fără tine,
această zi ascunsă între manuscrise,
la ce bun trecutul tău
imaculat,
viața aceasta de înger
în piele de lup,
la ce bun Scufița roșie,
Albă ca zăpada,
la ce bun piticii
tropotind
pe podele de cârpe,
la ce bun amintirile obligatorii,
la ce bun
copilăria mea
din care iese o mână
pe care cineva o sărută,

la ce bun acest pumn de nisip
ca o clepsidră
între ochii mei?

*Ierusalim, 12 mai 2006,
în ajunul dimineții*

PRIVIREA DIN PRIVIRE

**Ca și cum un înger mă sărută,
ca și cum m-ar inventa,
ca pe o batistă-n
prăvălii de lacrimi,
ca și cum aș fi hamal
la păsări,
ca și cum aș fi aer
pentru cel ce-nvață a zbura,**

**ca și cum aș fi de tine
plâns ce-și caută retine.**

***Ierusalim, 12 mai 2006,
în ajunul dimineții***

POEM PE LÂNGĂ CASA OMULUI

**Ploaia se ascunde-n melci,
stropii cad ca o mirare,
buzunarele fricii sunt teci,
pleoapele tale miros a-nserare.**

**Portretul tău cade din perete,
ca și când nu i s-ar potrivi
nu doar viața lui de altădată,
ci și cea ce n-ar putea veni.**

**Poemul acesta mă scoate din casă,
să-i fie unei ploi mireasă.**

Ierusalim, 13 mai 2006

VIA DOLOROSA

**Noaptea – o alee a lacătelor,
uși grele ruginind
de smirnă și tămâie.**

**Nici n-ai crede că
Isus a trecut vreodată pe acolo,
că plânsul are numele pietrei,
nici n-ai crede
că trebuie să ai grijă
de moarte
ca de propria viață.**

**Lumânări, icoane, cruciulițe,
bazar,
nici n-ai crede!**

Eli, Eli, lama sabahtani!

Tel Aviv, 16 mai 2006

MAREA MOARTĂ

**Ziua îmi intră pe sub piele
ca dup-o noapte nedormită –
pun aripi pietrei de mătase
și-n foșnet trec ca printr-o sită.**

**În oase de nisip se sparge valul,
în sare-mi trece gustul ca prin miere,
la nunta ierbii împing țărmul
și în fereastra apei peștii-s înviere.**

**Până la tine, Mare Moartă,
ceasul de aer îmi e poartă.**

Târgu-Mureș, 20 mai 2006

VINOVATĂ, SPERANȚA MEA

**Aștept să ne vedem
ca și când n-ai veni niciodată,
fiindcă atunci ai pleca,
speranța mea,
vinovată.**

8 iunie 2006

ROSALINDA

**Am intrat în oglindă
ca printr-o ușă larg deschisă –
eraî acolo,
de neatins,
ușă de iarbă
peste care a nins;
te simțeam strălucind,
în ramă
echidistantă între mine
și partea ta de mamă.**

**Am intrat în oglindă
ca într-un film interzis -
purtaî ochelari de zăpadă,
dintr-un cerc polar,
purtaî rochia ta transparentă,
cu cifre de zar,
mă purtaî pe mine în pântec,
absentă,
ca pe un cântec.**

**Am intrat în oglindă,
așteptam să mă naști,
Rosalindă.**

8 iulie 2006

AȘTEPTARE

Așteptam o altă vină,
învățam o nouă zi,
din lumină în lumină,
ca și cum m-aș mirui.

Așteptam o altă rugă,
anotimpul altei seri,
ca o lacrimă pe gură,
niciodată-n nicăieri.

Rușii Munți, 9 iulie

CHEI

**Toate uşile au rămas deschise,
n-avea cine să iasă,
nimeni nu intra,
zornăiau cheile sub masă,
cheile tale de catifea,
cheile tale
amuşinând ca un câine,
gudurându-se fără stăpân,
ca o dimineaţă care pleacă
în noaptea în care m-amân,
ca o cifră,
sora lui şapte,
ca o lacrimă fără ochi,

ca o uşă închisă spre moarte.**

20 iulie 2006

FLUTURELE DE LUMINĂ

**Îți fac semne cu mâna
până când paianjenul țese între noi
plase pentru fluturi
care pleacă spre tine
ca spre ultima lumină
la capătul serii.**

**Îți strig cuvintele mele
până când paianjenii
țes între buzele mele plase
pentru cuvintele
ce pleacă spre tine
ca înspre ultima lumină
care pune capăt nopții.**

**Privesc spre tine
până când în păienjenișul ochilor
ești fluturele de lumină.**

***Lăpușna, 6 august 2006
Schimbarea la față***

SEARĂ NETERMINATĂ

Atâtea poeme care nu s-au scris,
atâtea morți care nu s-au murit –
tu ce mai faci?

Cu cine mai împarți cuvântul
și pentru cine vrei să pierzi o bătălie?

Tic-tac. Tic-tac.

Pe limba altui timp.

Posac.

Pe urma unei seri ce nu ajunge noapte,

Pe dunga unui somn ce nu devine vis,

Între cuvintele ce nu încap în șoapte.

Poemul ce nicicând nu va fi scris.

1 noiembrie 2006

ŞAPTE ŞOAPTE

Tu, şoaptă între da şi nu...

Eu, şoaptă între nu şi da, mereu...

Noi, şoaptă între ninsori şi ploi...

El, glonţ între armă şi rastel...

Voi, şoaptă-n viaţa de apoi...

Ei, şoapta altui Pantha Rei...

Ei, voi, noi, el, tu, eu ...

Şoaptă pân' la Dumnezeu!

23 noiembrie 2006

ZAR

**Iarna trece în monede,
iarna redevine vamă,
n-ai în cine să mai crezi –
fiul se întoarce-n mamă,**

**numai tu n-ai anotimp,
numai tu nu mai ești rană,
tu ești trupul ce-l ating,
care-și este sieși hrană.**

**Iarna scade în cuvânt,
iarna nu-i decât un zar,
albul nu-i decât veșmânt,
e fereastră, iar și iar -**

**Care nu mă va privi,
noapte fără zori de zi.**

23 noiembrie 2006

TELEFONUL

Alo! Da.

**Ți-am spus să nu mai suni,
ți-am spus să nu mă chemi,
că nu e timp, nici anotimp,
nici vreme**

**să ne mai treacă vama,
că nu mai e niciun cuvânt
să-ncapă-n rama,
în care ne-am retras
ca-n cochilii.**

**Ți-am spus să nu mai suni,
tu știi
că nu există altădată,
că nu există alt acum,
că nu exist,
că nu exiști –**

**poate-ntr-o altă viață.
Noapte bună, bună dimineată!**

Focșani, 2 decembrie 2006

MESAJUL DIN STICLĂ

Mi s-a spus să scriu un mesaj –
acolo, niște cuvinte
răbdătoare cu apa mării,
niște cuvinte transparente,
pe care să nu le vadă niciun pește,
care să poată ajunge la mal
fără să le priceapă nimeni,
fără să le mănânce nimeni,
pentru că, oricum,
ele ar rămâne oricui în gât
ca un nod,
ca o nadă –
cine câștigă, cine pierde?

Eu rămân singur și scriu
un mesaj,
cuvinte transparente
pe o sticlă transparentă,
scriu pe un ochi,
scriu cu ochii
despre moartea care nu vine,
despre moartea care nu lasă
niciun mesaj,
nici măcar un firicel de sânge
din care să crească un copac pustiu
la fereastra apei, din care să crești tu,
ultimul meu cuvânt...

Focșani, 2 decembrie 2006

RĂMÂI

**Rămâi o toamnă
închisă-n echer,
te-ajunge vara,
lacrimă de ger;
rămâi o toamnă
fără de cer,
rămâi lucarnă –
rămâi lerui-ler!**

Reghin, 9 decembrie 2006

VAMĂ DE DECEMBRIE

S-a stins în candelă cenușa
unei lumini ce nu mai ninge –
zăpada ei încă e ușa
pe care mâna ta doar o atinge.

Vino, decembrie, sau pleacă –
Dar lasă-mă pe mine
candelă-ntr-o arcă!

Reghin, 9 decembrie 2006

ÎNTRE ANOTIMPURI

În dreapta iarnă,
în stânga toamnă,
în mine anotimpuri nu mai sunt –
până la tine este vară,
până la mine e descânt;
dar unde-i locul,
unde-i marea,
unde vin ierburi peste noi?

În dreapta iarnă,
în stânga toamnă,
unde cuvintele-s doar ploi,
unde sunt ieri,
unde ești mâine,
unde te-ntorci
în ce rămâne,
unde când dai
tu parcă ceri.

În dreapta iarnă,
în stânga toamnă –

când tu ești zid,
eu sunt lucarnă.

Sighișoara, 16 decembrie 2006

PUȚINĂ RĂBDARE

Aveți puțină răbdare,
aveți puțină noapte,
până la dimineață mai e mult,
până din cețuri ghinzile-s stejari,
până la tine sunt tumult;
aveți puțină umbră,
până când nu sunt trup,
puțină ploaie,
până nu sunt nor,
puțină rădăcină
până voi fi copac,
poate c-aveți cuvinte,
până învăț să tac;
poate puțină moarte
până încep să-nviu,
până e cer în stele,

până când nu-s târziu.

19 decembrie 2006

TOAMNĂ

**Sunt pleoapa
unei frunze
în cădere.**

19 decembrie 2006

NĂPÂRLIRI

Năpârlesc de coajă copacii,
se-aude seva-n ei suind,
la vița de vie se visează aracii
de pază în vinuri dospind;

năpârlește de pieile sale și vara,
nisipul e-n busolele lor amnar,
năpârlește de îngerii și cerul –
de-atâtea săruturi icoana din altar.

Năpârlesc de ape vaduri de râuri,
șarpele singur rămâne în teacă,
ierburi pe maluri încă sunt steaguri,
iar cântecul lor năpârlește din placă.

19 decembrie 2006

POLI

**Să punem florii glugă
și ierbii haine vechi,
să fie noaptea dimineții slugă,
când anotimpurile vin perechi.**

**Să punem râurilor scară,
să urce peștii-n pergamente,
pe solzii pietrelor să-și pună
arginții zilele absente.**

**Să urce iarna-n oase mută,
în oameni de zăpadă împăiați,
ninsorile să fie rană,
când norii sunt de alb secați.**

**Să punem peste vesturi sud,
Când dinspre esturi norduri se aud.**

4 ianuarie 2007

ÎNTRE

Între toamnă și vară,
încă o primăvară,

între vară și toamnă
iarna ce mai înseamnă,

între noapte și-eclipsă
înc-un anotimp e lipsă,

mai rămâi doar tu,
îngropată-n nu,

murmurând pe da,
gură-a altcuiva.

Sighișoara, 16 decembrie 2006

AUTOPORTRET ÎN TREN

Eu devin,
încetul cu încetul,
o frunză,
și-mi caut un copac,
ca un cuvânt
în care tac;
eu devin
cu fiecare strop
un pește
și-mi caut o apă
care n-are vad;
eu devin deodată zbor,
și nicio pasăre
nu vrea să-mi fie nor –
eu sunt chiar ploaia,
eu sunt tu,
sunt *da*
din tot ce vrea să fie *nu*!

Ploiești, 13 februarie 2007, în tren

PLEOAPA LUI ȘAPTE

**Abia aveam trup
să mă fac zi,
abia aveam loc
să mă fac noapte,
abia aveam pământ
să mă fac iarbă,
abia tăcere
până să fiu șoapte,
abia eram sete
și nimeni să mă soarbă,
abia eram unu – pleoapa lui șapte.**

În tren, spre București, 13 februarie 2007

DINCOACE DE DUMNEZEU

**În țara mea
mi-e bine ca-n exil –
în fiecare piatră
e-un fițil,
în orice prunc
e un azil,
în orice lună
e-un april,
în orice mamă,
un copil
ce nu vrea să se nască.**

**În orice sfânt
e un ateu
și în zăpezi
un foc de iască –**

**dar unde, unde-i Dumnezeu
când dincolo de mine
rămân eu?**

14 februarie, București, Patriarhie

CRUCEA DIN SPATE

**Când mi-e frig,
haina crește din mine,
când mi-e sete,
devin fântână –**

**când sunt singur,
umbra ta mă ia de mână,
când mi-e foame,
vii și tu
cu o tavă străină
și-mi spui să mănânc
pe alese, pe săturate,**

**pentru că a venit clipa –
trebuie să mor pe jumătate.
Crucea crește din mine,
Încet, din spate...**

14 februarie 2007, București, Patriarhie

ROȘU ÎN ALB

**Carne de lebădă din carne de lebădă,
ospăț al altui anotimp,
dintr-un trecut de cochilie,
din toamne fără de veșmânt
și din numărători inverse,
din sânge înghețat în rană,
din literele șterse
când calc pământ cu talpă de pământ.**

**Carne de lebădă
îngropată în apă,
roșul ce-n alburi
din nou se adapă.**

***14 februarie 2009,*
Patriarhie**

CEAȚĂ

Și iarba se evaporă
și tu ești ceață,
prin stropii tăi
ating cu palma
altă dimineață,
altă oră,
alt răsărit
ce nu se-arată
din turnul fără orologiu.

Nicio secundă nu e ca să bată,
niciun sărut
să-și lase urma
și iarba se evaporă
și tu dispari
o ceață într-o altă ceață.

17 februarie 2007

RAMĂ

**Cerurile se întorc în cer,
ploile se-ntorc în nori,
din zăpadă pleacă iarna,
în secunde se ascund scrisori,**

**numai tu nu pleci din mine,
te ajung din urmă minutare, -
se ascunde orbul în retine,
sfinții se retrag în calendare.**

**Pleoapele se-ascund în ochi,
vara-și vinde primăvara,
între noi se schimbă vămi,
punctu-și caută-ntrebarea.**

**Cerurile se întorc în cer,
cum rugina se retrage-n fier.**

**Între noi se-ngroapă teama
care nu-și găsește rama.**

23 februarie (Târnăveni) - 5 martie 2007 (Târgu-Mureș)

DANAIDE

**Liliacul meu
e-nfloare tot mai rar
și nicio primăvară
nu-i e soră,
nicio secundă
nu-i e oră,
nicio petală
nu-și găsește-n ceas culoarea –
caisul meu
e-n flori de gală,
dar nu acesta-i
anotimpul lui;
el vine dintr-o altă
seară,
el este ziua unei nopți
și scară
către tine –
e umbra unei porți
ce se deschide
doar pentru alte Danaide.**

19 martie 2007

FLOARE DE GHEAȚĂ

**Floare de gheață,
floare de gheață,
floare de lacrimă,
pe față,
până când să-ți fiu fereastră,
respirării
pasăre măiastră,
până unde să-ți fiu zbor,
până unde să-ți fiu nor?**

**Floare de gheață,
floare de gheață,
noptii
bună dimineată!**

23 martie 2007

UMBRĂ ÎN OCHI

Tu ești pleoapa unui nor,
eu sunt funie la cer,
tu ești aripa întinsă
care nu-și găsește zbor,
încă prinsă
în echer –
iar eu sunt risipă-n
moarte,
sunt aproape,
sunt departe,
ochiul care ne desparte.

Câmpulung Moldovenesc, 24 martie

FEMEI PERFECTE

Toată copilăria am visat
să ajung bărbat,
să am o femeie – nu mamă, nu soră,
nu soție;
am visat o femeie –
una care să-mi facă o droaie de copii,
tocmai pentru că mama mea
a murit pentru că nu mai vroia copii.
Nu m-am jucat de-a mama și tata,
toată copilăria am visat
doar o femeie,
cu sânii mari, cu ochii mari,
o femeie perfectă,
puteai să fii și tu și tu și tu,
mă uit în jur,
numai femei perfecte
în care și copiii se văd crescând,
dar nici unul nu e al meu,
nici unul nu mă strigă tată,
ei cresc și visează ca și mine
femei perfecte,
dar ei sunt deja bărbați,
pentru că ei poartă în spate
femei perfecte.

Sibiu, 29 martie 2007

HEMORAGIE

**Dimineața aceasta ca o hemoragie
oprită –
pata de sânge întinsă
pe cearșaf,
ca un nor sub care
e un soare fix,
o inimă de raze
după gratii.
E sângele meu,
e sângele tău,
sângele copilului nostru nenăscut,
cenușa hainelor noastre
de nuntă,
buketul de mireasă abandonat
pentru o altă viață.**

**Dimineața aceasta –
din care să nu mă mai pot trezi.**

Sibiu, 29 martie 2007

DOAR TU

**Doar tu ești seara mea de gală
și doar pe tine te mai recunosc –
nu ți se potrivește nicio yală,
nici nu te-ncape niciun mosc.**

**Doar tu îmi ești dicționar
când, dezbrăcată de cuvinte,
îmi dai răspunsuri la scrisori
rămase în cenușa lor, fierbinte.**

**Doar tu rămâi corabie la mal,
doar tu rămâi fără de mare,
doar tu fereastră fără zid,
doar tu aproape-ndepărtare.**

**Doar tu, atunci când m-ai născut,
pe mine-n tine m-ai pierdut.**

Sibiu, 30 martie 2007

RĂZBOI ȘI PACE

Mamei, după 37 de ani

**Steaguri cad peste morți –
„moarte frumoasă, moarte frumoasă”,
spui între două luni de april,
când pe pielea întinsă a tobei
sunetele au chip de copil.**

**Pace la marginea unui câmp de luptă,
pentru istorii de rezervă -
„glorie fără glorie, glorie fără glorie”,
spui între două priviri;
steaguri cad peste cei vii
ca niște betele peste miri.**

**Dar despre viață, moarte,
moarte, ce mai știi?**

30 aprilie 2007

ROGVAIV

**Rămas bun, verde,
La revedere, azur,
roșul meu se va pierde,
alb, fără contur,**

**negrul meu e lumină,
până la galben, târziu,
oranjul e o fereastră,
până la tine să fiu**

**violet, violet, violet,
ultimul serii-amanet.**

6 mai 2007

SĂ NU UIT

Mi-au mai rămas câteva lucruri de făcut –
să mut niște dealuri din loc,
să-mi fac o mare mai aproape,
să fac să mă iubești, pe ape,
să-mpart ecuatorul primăverii,
să-i caut vară pe măsură,
să șterg fereastra serii,
să-mi inventez o gură,
să dau ierbii culoare,
să-mi caut amintiri,
căldurii să-i aduc răcoare,
să inventez ziua de azi,
și groapa-n care n-o să cazi,
miresei să-i aduc un mire,
iar ochiului să-i inventez privire,
bisericii să-i caut rugăciuni,
scăderea-n care să te-aduni,
numelui tău să-i înfiez cuvinte
pe care nimeni nu le ține minte,
să nu las urletul ca să devină lup,
să-i fac albinei stup,
iar vremii buletin meteorologic,
să nu accept nimic ce-i logic,
să-mi fac o rană pentru trup,
să-ncerc să fiu atent,
să nu uit ca să ies din pântec,
să pun accent,
să nu uit să mă nasc
mai înainte de-a ajunge cântec.
mai – iunie 2007

EA DEVENEA

**Ea devenea tot mai urâtă,
Ea începea să semene cu mine –
De n-ar fi fost lumină-n rouă,
Aș fi crezut că-i sunt retine.**

**Ea devenea tot mai subțire
Și nu putea să mă mai nască –
De n-ar fi fost lumină-n sânge,
Ardeam în rana ei de iască.**

**Ea devenea tot mai cuminte,
Făcându-și umbră din cuvinte!**

Iernut, 10 august 2007

MARINĂ

Flux și reflux,
fără val,
cifre fără multipli,
vârste fără identitate,
teatru ce se-nghesuie-ntr-un stal –

și tu, tot mai scundă,
mă-nveți litere moarte,
întorci o secundă
cu fața la mine, cu fața-n oglindă,
cu fața-n retine.

Și-atunci de ce
să nu intrăm în mare,
până la glezne, până la gură,
până la strigare!?

Târgu-Mureș, 29 august 2007

TERASĂ

Ai uitat să vii,
ai venit să uiți,
puteai să vii iar,
până la tine e toamnă,
până la mine
e vară,
noaptea ți-e zi,
dimineața mi-e seară,
gura ta dulce
acum e amară,
aer fierbinte
ca o povară,
care mă urcă
și te coboară –

pe buzele tale
sunt doar o țigară.

31 august 2007

RESTANȚE

**Rămâne ploaia-n urmă,
restanță dintr-un anotimp,
restanță dintr-o altă viață,
cenușa unui somn
și sângele din vena dezgolită
și picătura de cucută.**

**Rămâne înc-o dimineață –
restanță la restanța mea de viață.**

1 septembrie 2007

UNDA

**Eu pot s-aștept,
mai este încă loc –
eu pot s-aștept
cu-o frunză
sau cu secunda
prinsă în breloc.**

**Eu pot s-aștept –
din undă vine unda.**

1 septembrie 2007

DOVADĂ

**Avem o chitanță
c-am plătit poeziei
cu viața,
cu singura viață
pe care o luăm
cu împrumut,
mereu,
mereu de l-a-nceput!**

1 septembrie 2007

NUNTĂ LA MARE

S-a închis vara în semințe,
Ca un vis într-un somn pierdut –
Marea se leapădă de veșminte,
Goală, într-un nou început,

Ca și cum ar fi iarăși mireasă,
Pentru un anotimp al nimănui –
Cândva i-am fost și eu mire,
ca o rană sângerând într-un cui,

cândva i-am fost și eu egal,
val ascuns în ultimul voal.

Cap Aurora, 10 septembrie 2007

MIREASA CEA DE TAINĂ

**N-ai nicio vină,
n-ai niciun vin,
nicio secundă,
niciun secund,
n-ai nicio undă,
unde s-ascund
ochiu-n retină,
apa în prund –**

**pietrele-s altele,
n-ai nicio vină,
porțile-nchide-le,
coboară-le,
strigă-le
și înlumină-te!**

**N-ai nicio masă,
n-ai niciun mas,
nicio mireasă
n-a mai rămas –**

**cuvântul de taină
e limbă de ceas.**

Bistrița, 12 noiembrie 2007

SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Încă o noapte
pentru noaptea mea –
încă o zi ce nu e zi.
Mai bine-aș coborî
în umbra ta,
sub pleoapa ta,
mai bine m-aș zidi,
încă un luni
ar trebui
să fie marți,
să fie miercuri,
căci niciun joi
nu intră-n cercuri
și niciun vineri
nu se-ascunde-n noi,
de-abia când sâmbătă
își crește-n cerul ei
duminica de ploi.

Încă o noapte
pentru noaptea mea –
cuvânt ce nu mă poate
îngropa.

Sancerre, 15 octombrie 2007

DIN ZI ÎN ZI

**O dimineată de rugină,
o dimineată fără de sfârșit –
amiezii încă-i sunt rugină
și serii încă sânge răstignit.**

**Cât ziua încă este zi
și-n margini noaptea e de apă,
doar seara-i ochiul lui Homer,
doar dimineța are pleoape.**

**O seară albă-i pân' la tine,
cât dimineța îmi e noapte,
o zi care se-nchide în retine
și-n care unu redevine șapte.**

13 noiembrie 2007

CÂNDVA...

**Cândva m-ai învățat
să nu fiu singur,
m-ai învățat să fiu trecut;
vorbeam cu tine
într-o limbă moartă,
vorbeam la timpul
ne-nceput.**

**Și marea ta
era un munte
pe care nu puteam urca,
iar gura ta era o rană
ce nu mă poate vindeca.**

**Cândva m-ai învățat
să fiu
măcar devreme,
doar târziu.**

**Cândva, în tine-o
să mă-ngrop,
cum umbra
se îngroapă-n plop.**

Ibănești, 17 noiembrie 2007

PLÂNS

Motto

„Învăț eternitatea în hohote să plângă...”

V. Voiculescu

Te plâng cu înc-o lacrimă,
când nu mai pot să plâng,
când lacrima
e însuși râsul –
te plâng
cu ochiul uni orb,
te plâng cu plânsul altui sânge
ce curge prin nervuri
de frunze,
cu fiecare anotimp
ce nu te-atinge.

Te plâng cu-o undă,
te plâng cu ultima secundă.

Ibănești, 17 noiembrie 2007

NORIA

**Purtai haine de hârtie
creponată,
așteptai ploaia,
să te despoaie de tot,
să-ți pună haine de apă,
să redevii Lot,
să treci printre arbori
udându-i cu stropi,
să fii chiar tu ploaia
și-n tine să mă-ngropi,**

**tu să fii norul
care-și pierde condorul.**

Chișinău, 27 noiembrie 2007

PODURI DE APE

**Marea crește în mine,
Pân' la ultimul val –
sarea grea, pe retine,
e de smarald.**

**Niciun pământ nu-i este mal,
nicio briză nu-i cer –
marea crește în mine,
ca-ntr-un ultim echer:**

**rămân închisele pleoape
dintre poduri de ape.**

Chișinău, 27 noiembrie 2007

PRONUME IMPERSONAL

**Tu ești înc-o seară,
până la tine sunt scară,**

**tu-mi ești respirație,
până la tine sunt semn de-ntrebare,**

**tu ești podul de ceață
ce schimbă seara-n dimineață,**

**tu ești ce nu este,
lumină întoarsă-n ferestre,**

**tu ești numai tu,
viața ce-ncet mă-ncepu.**

Chișinău, 27 noiembrie 2007

PRIMA ARTĂ

**Acum,
că m-am întors
din moarte,
ca dintr-un somn
îndepărtat,
că-aproapele-i
încă departe,
că în cuvinte
se-aud șoapte,
nu pot să cred
decât
că Marea Trecere
e prima
dintre arte.**

Târgu-Mureș, 28 noiembrie 2007

MOARTE CU DREPTATE

lui Emil Dreptate

**Cum să nu-mparți moartea
cu Dreptate?**

**Cum să nu vrei
să-ți iei partea?**

**De ce să nu stai
în brațele ei?**

**Până la ziuă
Nu-i nicio noapte,**

**până la tine
anii mi-s grei,
până la mine,
viața e groapă cu lei.**

**Cu cine să-mpart moartea?
Care mi-e partea?**

28 noiembrie 2007

POD

**Acum – niciodată,
gura ta e un crin,
roua ei, vinovată,
în fața sa mă înclin,
până genunchii-s cenușă,
până ce rana e rod –**

**tu-mi ești ultima ușă,
tu-mi ești ultimul pod.**

Focșani, 8 decembrie 2007

ULTIMUL FULG

Și, dintr-odată, nu-mi mai amintesc
nimic,
iar aerul e mai ușor
și-n ochi lumina nu-mi ajunge
mai mult decât într-un amurg
secunda altui timp –
eu însumi redevin cuvânt
de iarnă,
un fulg pe geana ta.

Ce nu se va topi –
dar nu mă mai privi!

Focșani, 8 decembrie 2007

CER

**Eu sunt visul altui vis,
eu sunt moartea altei morți,
eu mă amân mereu,
eu sunt fereastra unei porți
la care bate un străin:
cioc, cioc, cioc, cioc –**

cerul în tine își găsește loc.

Focșani, 8 decembrie 2007

ORAȘ DE NORI

**Orașul prins pe un perete cald de aer,
o ilustrată
fără mod de utilizare,
din care străzile lipsesc
și trotuarele
se urcă pân' la cer.**

**Orașul ca o ceață-ncremenită
în care o statuie e ispită
pentru istorii încă ne-ncepute.**

**Orașul – ca o lacrimă
de nori
din care tu, doar singură
cobori.**

Focșani, 9 decembrie 2007

POSTUMĂ

Dacă n-am să mai fiu,
dacă n-ai să mai fii,
cuvântul în noi
curând
va-ncolți,
umbra în noi
va fi o lumină,
iarba va fi
iarăși
retină,
fereastra din noi,
în sfârșit,
va-nfrunzi,
margini de noapte,
margini de zi –

dacă n-am să mai fiu,
dacă n-ai să mai fii.

Bazna, 16 decembrie 2007

LIMITE

**De la leagăn la sicriu,
numai plânsetul e viu,**

**de la floare la sămânță,
peste tot e o Săpânță,**

**de la zi până la noapte,
numai râsul este moarte,**

**de la iarbă pân' la cer,
numai cântecu-i stingher,**

**de la mine pân' la tine
pleoapa-și caută retine -**

**doar inelul ne desparte,
lacrimă ce nu se-mparte.**

24 decembrie 2007

CINE SUNT EU?

**Cine sunt eu,
cine stinge lumina
în urma mea,
cine rupe cortina
în fâșiile lungi
ale nopții,
cine preia ultimul cuvânt,
ca pe o cheie,
ca pe o ștafetă fără învingător?
Cine adună
în urma mea
cuvinte neștiute încă,
cine ești
tu al meu,
pe care n-am să-l mai văd
niciodată,
val fără mare!?**

**Cine sunt eu,
alt al meu?**

28 decembrie 2007

UNDE

**Unde ești, Doamne?
Nu ți-am văzut fața,
ochiul tău nu și-a deschis pleoapa,
cuvântul tău
nu și-a despărțit literele
ca o duminicătură,
nu a despărțit viața de moarte,
ziua de noapte,
pe unu de șapte.
Anul de an!**

**Unde ești, Doamne,
cine ne desparte?**

31 decembrie 2007

ABANDON

**Iarna aceasta face riduri –
nici nu mai pleacă,
nici n-a venit,
scrie cu fulgi
poeme pe ziduri
și-ș pune timbrele-n plic
și nu-mi mai trimite
nicio scrisoare –
renunță la toate,
dar nu-mi dă nimic!**

28 ianuarie 2008

IARNĂ FĂRĂ PLEOAPE

**Cât de aproape,
cât de aproape,
zăpada începe,
orbind,
să ne-ngroape,
ca o fereastră
închisă-ntre ape,
ca o cătușă
fără de chei,
ca un zid
fără ușă,
ca un cer
fără zei.**

**Cât de aproape,
cât de aproape,
iarna rămâne
fără de pleoape.**

31 ianuarie 2008

SFÂRȘIT DE ANOTIMP

**Mai pleacă o iarnă
fără mine –
la câte voi rămâne
martor,
la câte nopți
voi pune lacăt
și câte voi închide-n tine?**

**Ca un păianjen
prins în plasă –
mi-e iarna
ultima mireasă.**

8 februarie 2008

SOMN

Eu dorm,
dar mâna nu vrea să se culce,
te-atinge-ncet,
pe la uluce,
și te apasă lin
pe buze;
triunghiurile-ți sunt obtuze
și gura ta e un cuvânt
pe care-l mângâi -
un veșmânt
în care tu ești
doar o parte
care în somn
ni se departe.

12 februarie 2008

ÎN TRE MALURI

**Între maluri,
pleoape de valuri,**

**între cuvinte,
numai veșminte,**

**între mâna mea și tine,
aerul nu ne mai ține,**

**între pasăre și zbor,
tu ești ploaie, eu sunt nor,**

**între lacrimă și rouă,
frica ni se-mparte-n două,**

**și între cuțit și rană,
tu nu ești decât o geană,**

**între umbra mea și trup,
tu ești fuga unui lup.**

București, 12 februarie 2008

FEREASTRĂ DE LACRIMI

**O fereastră albă,
o casă oarbă,
pe grui,
acolo am scris
poeme despre tine,
cuvinte hai-hui,**

**acolo gura
mi-a fost rană,
acolo mi-ai sângerat
în palme,
ca un cui,**

**acolo șezum
și plânsem,
cu lacrimi dulci-amăruși,
ale tale, ale mele,
ale nimănui.**

Sinaia, 26 martie 2008

COLȚ DE STEA

**Sub aripa mea, sub aripa mea,
e un colț de stea,
ce mai colț de stea,**

**și nu-i niciun cer,
și nu-i cui să-l cer,
ce mai colț de cer,**

**și nu-i nicio zare,
aeru-i strigare,
și ce mai strigare,**

**estul e apus,
josul e în sus,
ce mai jos în sus,**

**și nu-i nicio mare,
în pustiu de sare,
ce pustiu de sare,**

**doar în rana mea
ești un colț de stea,
ce mai colț de stea.**

București, 3 martie, Sinaia, 27 martie 2008

ODATĂ CA NICIODATĂ

**Odată erai vară,
eu doar nor
în învelișuri de cuvinte,**

**odată erai cer,
dar nu-mi aduc aminte,**

**până la tine sunt apus,
până la tine
lacrimile-s sfinte.**

Sinaia, 27 martie 2008

SCĂRI

Să punem scară la mări,
să punem praguri de ceață,
ferestre să punem la zări,
mării mască pe față.

Să punem scări la nisipuri
și pleoape să punem la valuri,
apa să-și caute aripi,
mării să-i fie iar maluri.

Să punem scară la mări,
Să punem aproape-n depărtări.

TIMPUL DIN TIMP

**Nimic n-a mai rămas
din timp,
din buzele ce l-au rostit –
în care trup
e răstignit,
de care lup
e hăituit?**

**Nimic n-a mai rămas
din timp –
cerul s-a scurs în alt Olimp.**

22 mai 2008

ALTĂ JUMĂTATE

**Nici ploaia nu mă poate-atinge,
pe lângă trup se rupe în şiroaie,
pe iarba ta numai se stinge,
dar ploaia-aceea-i altă ploaie**

**şi trupul tău e iar alt trup,
de parc-ar fi o întâmplare
în care vorbele se rup
îl litere uitate-n înserare.**

**Doar marea mă cuprinde-adulmecând,
Cu nări de valuri prea sărate –
Din ţărmul ei n-a mai rămas nimic
Şi marea mă împarte-n jumătate.**

6 iunie 2008

EA

**Ea este un fel de pâine,
când prăjită, când cu unt -
foamea poate s-o amâne
când e noaptea ban mărunt.**

**Ea este un fel de cină
ce rămâne de la prânz,
ea este un fel de rouă
pentru setea unui mânz.**

**Ea este un fel de rană
ce nu-și are vindecare,
ea e raiul care vine,
când e iadu-n sărbătoare.**

**Ea este ca o furtună
ce se iscă din senin,
ea e moartea ce se-amână
când să redevii creștin.**

28 iunie 2008

TOAMNĂ-N VII

N-a mai rămas butuc de vie,
tot dealul parcă a chelit –
pe sub pământ, o boabă străvezie,
mai ține dealul neclintit;

n-a mai rămas nici frunză ruginie,
tot cerul pare veștejit –
pe sub pământ, o frunză mai învie,
să țină dealul neclintit;

n-a mai rămas nici strop de vin,
tot dealul e un vad de vale –
se-aude doar un sunet cristalin:
toate paharele sunt goale;

și nu mai este niciun deal
din care să răsară via,
să-și stoarcă iarăși din pământ,
prin struguri, vinul, armonia.

5 octombrie 2008

NORI DE LACRIMI

**Mă-ngrop în ploi,
mă-ngrop în toamnă,
prin pori o să-mi răsară nori –
voi fi o arcă fără ape,
din carne-o să-mi răsară flori.**

**Mă-ngrop în ploi,
mă-ngrop în toamnă,
ca să trăiesc de două ori –
voi fi o punte între maluri
cu ierburi mari la subsuori.**

**Mă-ngrop în ploi,
mă-ngrop în toamnă,
mă-ngrop în lacra ta de lacrimi,
doamnă!**

5 octombrie 2008

IARBĂ CU MIROSUL TĂU

**Iarba se lipește de tine ca o ie,
Miroase a rouă și a pământ,
Miroase a seară și a dimineață,
Are gust de descânt.**

**Miroase a vânt ce nu mai adie,
A polen scuturat de pe flori,
Miroase a noapte fără de stele,
Miroase a zori.**

**Iarba crește la tine pe umeri,
Miroase a poduri pe care mai trec,
Miroase a cifre pe care le numeri,
Miroase a înec.**

**Miroase a cremene-ascunsă-n scânteii,
A privire ascunsă-n retine,
A apă pe care o bei,
Miroase a tine.**

**Miroase a cifre de zar,
Miroase a iarbă de ierbar.**

Târgu-Mureș, 28 septembrie 2008

TESTAMENT

**Un cuvânt pe jumătate,
un cuvânt ce nu se va rosti,
un cuvânt pe jumătate spus,
un cuvânt aproape gri –**

**un cuvânt fără cuvinte
un cuvânt pentru-a muri.**

Passau, 9 decembrie 2008

E ÎNCĂ IARNĂ

**E încă iarnă
și la tine-i frig,
nu-i anotimp
să țină loc de vară,
niciun cuvânt
ca să-l mai strig
și niciun zid
să-ncapă-n el o Ană.**

**Nu-i niciun cer
să țină loc de-albastru,
niciun oraș
să-și uite-n sânge-un castru,**

**nici tu nu ești,
până n-apuni
ca o lumină în ferești,
ca o duminică-ntr-un luni,
scădere-n care mă aduni...**

**E încă iarnă
fără anotimp,
până la tine
sunt lucarnă
care se-nchide în retine.**

**Sunt iarnă,
ești zăpada mea,
din anotimpul
care ne-o urma.**

Nürnberg, 9 decembrie 2008

ÎNCĂ O VARĂ

**Încă o vară
pentru iarna noastră,
înc-o zăpadă
pentru nisipu-ncins,**

**încă o mare
pentru țărmul nostru,
încă o vară
peste care-a nins.**

**Încă o ploaie
pentru norii noștri,
poduri de ceață
între noi,
încă o mască
fără față,
și pentru unu
ne-mpărțit la doi.**

**Încă o seară,
pentru ziua noastră,
încă o noapte subsuori,
când așteptarea e albastră
și când în ierburi te-nfășori.**

**Încă o dată
niciodată
nu vor secundele să bată.**

Nürnberg, 9 decembrie 2008

TRECERE

Lui Grigore Vieru

**N-am altă moarte –
asta-i moartea mea,
cum e lumina
într-o stea,
întoarcere
fără pleca
și pleoapă
pe privirea ta.**

**N-am altă moarte –
asta-i moartea mea,
un colț de cer,
un colț de stea
lumină
fără lumina.**

**N-am altă moarte,
doar a mea,
ecou 'nainte
de-a striga.**

**N-am altă moarte –
asta-i moartea mea
și doar în ea
voi învia.**

Bazna, 18 ianuarie 2009

MOȘTENIRE

**Trăiești într-o lacrimă,
mică și mare,
când roua te-atinge
frigând, sub picioare.**

**Trăiești cât lacrima,
până-n uitare –
zăpada te frige,
călcătă-n picioare.**

**Zăpadă pe lacrimi
și lacrimi pe zăpadă
prin care cuvintele
-ncep să te vadă.**

Bazna, 18 ianuarie 2009

DEFINIȚII

**Poezia
e stropul de ploaie
de la streășina ierbii.**

**Nu, nu aceasta e poezia,
șopti iarba.**

**Poezia
e bobul de rouă
de la subsuoara ierbii.**

**Nu, nu aceasta e poezia,
strigă iarba.**

**Poezia
e lacrima
de la ochiul ierbii.**

**Nu, nu aceasta e poezia,
suspină iarba.**

**Poezia
e picătura de sânge
de la talpa ierbii.**

**Nu, nu aceasta e poezia,
tăcu iarba.**

**Poezia sunt eu –
și eu aștept coasa.**

Târgu-Mureș, 27 ianuarie 2009

LACRIMA LACRIMEI

lui Grigore Vieru

**Aud lacrima cum cade
ca o lamă de cuțit,
peste marginea de ape,
pe cuvântul nerostit.**

**Aud lacrima cum cade
în secunde ce se rup,
aud lacrima cum crește
până își găsește trup.**

**Aud lacrima cum cade,
Ca să nu-i mai fim arcade.**

Toplița, 12 februarie 2009

LACRIMĂ DE CER

Ea nici nu are trup,
și parcă e de fum,
ea parcă este ieri,
și parcă e acum,
ea parcă este seară
și parcă este zi,
ea parcă este viață,
și parcă n-are moarte,
e-a fi în a nu fi.

Ea parcă e aripă
și parcă este zbor,
ea parcă este ploaie,
și norul fără nor.
Ea parcă este clipă
și parcă este cer,
ea parcă-i anotimp,
ea este lerui ler.

Ea parcă este luni,
și parcă-i săptămână,
dar ea-i duminică,
ea parcă este-o lună.

Ea parcă e din lacrimi,
ori pleoapa unui vis,
ea parcă e lumină,
cuvânt încă nescris.

Ea parcă-i tu,

**Ea parcă-s eu,
Cu ea viața-mi încep,
De parcă-i Dumnezeu.**

1 martie 2009

ORAȘUL FĂRĂ TINE

**Orașul acesta fără iubiți –
Trebuie să fii tânăr,
să fii închisoare,
Trebuie să pleci,
Să fii colivie călătoare,
Să ai iubite
fără chemare,
Trebuie să fii orb,
Ca să ai vedere,
să-ți fie foame,
să devii cădere,
să ai copii,
pe care nu-i cunoști,
să ai ceasuri de flori
prinse la brâu,
să sângerezi în talpă
ca să lași urme
pentru copii fără nume,
pentru orașul fără ferestre,
prin care te văd tot mai aproape,
trebuie să fii tânăr,
să știi cum se moare,
să mă chemi,
să ai chemare,
să mă iubești,
să-mi fii închisoare.**

Toplița, 24 aprilie 2009

DAR TU, DAR TU

**M-am visat piatră,
dar piatra nu mă vrea,
m-am visat iarbă,
să ai ce călca,
m-am visat apă,
să ai ce bea,
și aer,
să mă poți respira -
dar tu, dar tu?**

**M-am visat fiară,
dar fiara nu mă vrea,
să-ți fiu pradă,
să mă poți vâna,
să-ți fiu pădure,
să te-ascunzi,
să-ți fiu urlet,
să m-auzi -
dar tu, dar tu?**

SĂ NU MĂ NAȘTI

Și dacă n-o să mă mai naști
în viața asta
sau în alta,
rămâne un cuvânt
să-l crești și pentru mine,
ca pe-un fiu
ce nu-și găsește tată,
rămâne un poem,
pe care n-o să-l scrii
de-atâtea ori
încât să îți vorbească
despre anotimpuri
în care n-ai mai locuit,
rămâne un cuvânt
care să-ți spună mamă,
rămâne rama în care m-ai cuprins
ca să dau vamă.

Să nu mă naști -
așteaptă ziua zilelor de Paști.

27 iulie 2009

PORUNCI

**Mi-ai dat, Doamne,
zece porunci
și numai o viață;
mi-ai dat prunci
și doar o dimineață;**

**mi-ai dat păcate,
și nu știu
la ce să mai renunț?**

**Mi-ai dat ferestre
să pot să te privesc,
să poți să ai față;
Și m-am gândit să-ți scriu,
de mai citești scrisori,
să știi și despre mine
că sunt, că nu mai sunt,
să știi că mai există zori,
că timpul e mărunț -
prea mult nisip în el
și nu-s clepsidre
să-l încapă.**

**Mi-ai dat mult cer
și numai o fântână
în care n-am ajuns
încă la apă.**

**Mi-ai dat, Doamne,
zece porunci**

și doar o viață,

**pentru acum -
pentru atunci.**

29 iulie 2009

ORA

**Se face înc-o dată ora
la care ar fi trebuit să-mi scrii.
Se face înc-o dată ora
la care ar fi trebuit
să-mi faci copii.
Pe unde umbli,
în care cer
te-ascunzi,
de unde vii când vii!?**

**Se face înc-o dată ora –
a mea, a ta,
a amândurora!**

29 iulie 2009

DE-AJUNS

De-ajuns mi-e o singură viață –
de mai multe ori aş muri,
îmi ajunge o dimineață,
dacă te-aş putea privi,
îmi ajunge o singură floare,
dac-aş putea s-o miros,
îmi ajunge o singură viață
întoarsă pe dos.

Îmi ajunge să fiu tu,
să pot să sfârşesc
ce niciodată nu încep!

Sovata, 30 august 2009

ÎNCEPUT DE ALFABET

Poemele se așează în bancă –
încă un început de școală.
Profesorul de cuvinte e nou,
e tânăr,
nu știe rosturile,
regulile,
nu cunoaște niciun poem,
dar speră să le învețe,
să le crească mari, să le arate drumul
să-și găsească
un rost
din care să poată trăi
ele și cuvintele cuvintelor lor,
tot așa,
până la capătul lumii;

în fiecare toamnă,
poemele se așează în bănci,
primesc nume mici,
să poată mai ușor comunica într ele,
să-și găsească fiecare câte un prieten,
poate chiar și o iubită,
măcar acum, la început de alfabet,
când profesorul le privește galeș
și nici nu simte cum încet, încet,
devine și el un poem.

7 septembrie 2009

NISIP FĂRA GLAS

Încă un nor ne mai desparte,
încă un zbor,
departe-aproape,
încă o viață
fără cuprins,
încă o iarnă
peste care am nins,
încă ierburi
încolțite sub pas,
încă fereastră
în nisip fără glas,
încă cuvânt,

singur spre tine,
veșmânt.

Cernăuți, 13 septembrie 2009

COPACUL DIN CASĂ

**Crengile bat în geam –
aș putea să deschid,
să vadă că sunt acasă,
că și eu sunt copac,
că și eu bat
în geamul care se deschide spre el,
că poate eu sunt afară
și el e acasă,
că frunzele mele
sunt mai ruginii decât ale lui,
că toamna mea e mai târzie decât a lui.**

**Privesc merele sângerii de pe masă,
privește cărțile mele sângerii din raft,
prevește filele cărților mele arămii,
privesc frunzele lui albe
pe care aș scrie un poem,
ultimul poem
pe care să vină vântul
să-l împrăstie în lume,
cuvânt cu cuvânt,
ca să poți veni tu,
firavă, ușoară,
să-mi scrii poemul tău de frunze.**

**Vine furtuna –
copacul bate cu crengile în geam;
vine furtuna
și bat și eu cu cuvintele mele în geam,**

**dar nu e niciun anotimp aproape
să ne audă.**

Chişinău, 2 octombrie 2009

ÎNCHINARE

Sărut dreapta
celui ce deschide cartea,

sărut stânga
celui ce-a învins nătânga
lene de a fi;

le sărut pe amândouă,
care au pe unghii rouă
de pe filele de carte
care au trecut prin moarte
și re-nvie-n fiecare
ochi din margine de zare.

Le sărut pe amândouă:
Sărut stânga, sărut dreapta
care țin drept cruce cartea.

Chișinău, 2 octombrie 2009

INVENTATORUL

Am inventat cuvinte pentru tine –
ele fac noduri pe buze
ca și cum ar lega un mal
de alt mal,
ele au licurici,
care leagă o noapte de altă noapte –

am inventat ploaia,
care-mi lipește pleoapele,
ca și cum ar lega
un vis de alt vis,
am inventat fereastra
prin care te privesc
ca pe un cuvânt,
ca pe o ploaie,
ca pe o pleoapă,
ca pe un fluture
în zbor spre lumină în noapte.

M-am inventat pe mine pentru tine –
mâinile mele rămân lipite una de alta
ca într-o rugăciune.
Te-am inventat pe tine -
dar nimeni nu-mi recunoaște invenția.

Chișinău, 3 octombrie 2009

NUME

O, dac-aş fi fost piatră
sau măcar nisip,
de-aş fi fost lacră,
de ți-aş fi fost chip,
de ți-aş fi fost pas
sau măcar urmă,
de ți-aş fi fost clipă,
uitată-ntr-un ceas,
de ți-aş fi fost umbră
sau măcar pleoapă,
măcar privire
în ochiul de apă,
măcar sete,
cămaşă de mire.

O, dacă ți-aş fi fost nume,
s-ar fi născut o lume-n altă lume.

20 octombrie 2009

SOMNUL DIN SOMN

**De ce nu dorm când dorm,
de ce e somnul
sogn al altei vieți,
ce nu mi-e soră,
nu mi-e frate,
nu mi-e secundă,
nu mi-e oră?**

**De ce nu-i țărnu țărnu,
de ce mi-e valul
val al altei mări
ce nu mi-e fiu,
nici nu mi-e fiică,
doar un târziu,
cu chip de frică!?**

**De ce mi-e somnul sogn,
Ca doamna-n lacrimă de sogn?**

6 noiembrie 2009

ROHIA

**Rohia – margine de clipă,
Rohia – margine de cer,
doar lacrimii îi ești risipă,
doar sângelui îi ești echer**

**până când vinul e lumină,
până când pâinea este rană,
până când bobul este chip
care își caută o Ană.**

**Rohia – margine de lume,
Albastrului i-ai dat alt nume!**

Cipău, 8 noiembrie 2008

PLEOAPĂ ÎN PRIMĂVARĂ

Așteptam să se facă seară,
așteptam peste tot
să fii tu,
așteptam să se facă primăvară
în zăpada
ce nu ne-căpu,
așteptam să fii creangă
a uni copac
ce n-a fost sădit,
să fii fruct
dintr-o floare
ce încă n-a înflorit.

Așteptam să fii seară,
Pleoapă de primăvară.

Bazna, 15 noiembrie 2009

NISIP ÎN CUVINTE

O grămăjoară de nisip,
o grămăjoară de cuvinte
pentru castele
fără chip
și pentru maluri
care-și caută o mare,
pentru corăbii fără vele
și pentru zaruri fără cifre.

O grămăjoară de nisip,
lângă o grămăjoară de cuvinte,
fără trecut,
fără prezent,
care ne poate ține minte
și-n care noi să fim privire –
mireasă
care nu așteaptă
niciun mire!

Bazna, 15 noiembrie 2009

LERUI HRISTOS

**Dacă ceru-i fereastră,
și fereastra mi-e cer,
ninge-mă, Doamne,
cu lerui ler,**

**Dacă albu-i lumină,
dacă lumina e ger,
ninge-mă, Doamne,
cu lerui ler.**

**Dacă ești rugăciune,
ca să dau, nu să cer,
ninge-mă, Doamne,
cu lerui ler.**

**Dacă cerul mi-e scară
și icoana mi-e înger,
ninge-ne, Doamne,
cu lerui ler.**

**Dacă ceru-i fereastră
unde stele nu pier,
ninge-mă, Doamne,
cu lerui ler.**

**Dacă cerul coboară,
dacă-naltul e jos,
ninge-mă, Doamne,
cu lerui Hristos!**

12 decembrie 2009

NUMELE PRIMĂVERII

Și de nu va veni
nicio dată
ninsoarea,
voi continua s-o aștept;
de nu va veni
nicio dată
seara,
voi continua s-o aștept –
de nu va veni
nicio dată
primăvara,
voi continua s-o aștept,
până când ninsoarea
va fi seară,
cu numele tău,
primăvară!

17 decembrie 2009

APĂ FĂRĂ PRUND

Nu mai răspund,
oricine mă cheamă –
cel mult m-ascund
dincolo de rană.

Nu mă mai strig,
rămân într-un ecou –
coajă de frig,
ce se-ntoarce în ou.

Nu mă mai tac,
mi-e mâna gură
și-n cifre de-abac
îmi sunt cenzură.

Nu mai răspund –
sunt apă fără prund.

22 decembrie 2009

VAMĂ ALBĂ

**Ninsoarea-și face graniță de brazi
și pune frigul să ia vamă
și fiecare pune-n el o țară
și-n fiecare lăcrimează-o mamă.**

**Ce An Nou și ce iarnă nouă,
nu chem pe nimeni, nimeni nu mă cheamă,
zăpada nu devine rouă
cum fiica se transformă-n mamă.**

**Ninsoare bună, strânge-mă în brațe,
până când polii sunt ecuator -
de noi oricine poate să se-agățe,
căderea noastră este zbor!**

**Iar dacă vii, An Bun,
Să-l faci pe Dumnezeu Ajun!**

24 decembrie 2009

UMBRA LACRIMEI

**Nu mă despart de umbră,
Mă zidesc în ea,
Ori mă retrag
În spatele luminii,
Ca-n fâlfâirea unui steag,
Ca-n albul ce separă crinii
În cochilii de aer
Și de stea.**

**Mă pierd
În urma umbrei
Și-o urmez semn după semn,
Până m-ascund în ea
Întreg
Și fără seamăn mie,
Străin de tine
Și de ea străin,
Ca ochii de retine.**

**Dar cine oare e-ntre noi
Și cine o să-ncapă,
Și care lacrimă
În umbra ei
Nu lasă niciun nod,
nu redevine apă?**

**De mă despart de ea,
De ea dacă mă rup,
Doar lacrima mi-e umbră,
Doar lacrima mi-e trup.**

25 – 26 decembrie 2009

DESCÂNTEC

**Pasăre din colivie,
Lasă-mi zborul numai mie,
Lasă-mi vântul,
Lasă-mi marea,
Dă-mi cuvântul,
Lasă-mi zarea,
Lasă-mi marginea de zi,
Lasă-mi mie curcubeul,
Și îți ține ție-aripa,
Să-i simt aerului greul,
Să nu mă încapă clipa,
Lasă-mi marginea de noapte,
Lasă-mi celălalt tărâm,
Și pe unu cât e șapte,
Ca să pot să îl amân –**

**Lacrimă fără recul -
Lasă-mi mie cântecul!**

1 ianuarie 2010

VINO, PRIMĂVARĂ

**Vino, primăvară,
nu te amâna,
eu sunt altă vară
pentru toamna ta,**

**vino, lasă iarba
să o simt sub pași -
eu sunt încă verde,
n-ai cui să mă lași,**

**vino înc-o dată,
lasă-mă să-ți fiu
cerul tău de ape,
visul tău târziu.**

**Stai doar o secundă,
n-o să-ți fiu sfârșit -
timpul meu e-o undă
care-a înverzit.**

**Vino, primăvară,
trupul meu ți-e scară.**

2 ianuarie 2010

LACRIMA LUMINII

Tot mai visez un vis că mai visez,
nimic nu mai rămâne-afară,
nu am cuvinte să îngenunchez,
din lacrimi am fost dat afară
și orice fruct mi-e interzis
și orice iarnă-mi este vară.

Tot mai visez un vis că mai visez,
că numele mi-e primăvară,
că lacrima îmi e botez,
că Dumnezeu mă înconjoară –
dar numai visul mă visează
în lacrima luminii trează.

16 – 17 ianuarie 2010

VECINI

**Tot mai puțini, tot mai puțini,
nici n-are cine număra,
zăpada e tot mai subțire,
nici n-o mai simt sub talpa mea,**

**și cerul e tot mai aproape,
albastrul cade pe pământ,
cuvântul se retrage-n ape
și lacrima ne e veșmânt.**

**Tot mai puțini, tot mai puțini,
pe malul Styxului vecini.**

20 ianuarie 2010

ÎN LOCUL MEU

Ai fi putut
să îmi fi pleoapă,
măcar când eram orb,
puteai să-mi fi privire
sub aripă de corb,
ai fi putut fi gură,
să spui în locul meu
ce nu vroiam să spun,
peste cuvânt arsură,
puteai s-auzi doar tu
ce auzeam prea bine -
în locul meu
puteai fi mire,
puteai fi tată,
în locul meu
puteai orice să fii -
dar n-ai să poți,
nicicum și niciodată
în locul meu muri.

Blaj, 30 ianuarie 2010

ȚĂRMURI

Miroase a vară,
până la nisip,
aerul e ghilotină –
miroase a tine,
până la rugină,
până umbra ta
devine chip
și trece singură,
culoare fără culoare,
până umbra mea e gură,
până umbra ta e sare,
până umbra mea
e mare fără val,
până e seară
fără vreun mal.
Miroase a vară,
umbra ta e un copac,
cu ramuri
de ceară,
cu frunze luminând,
în care mă îmbrac.

3 februarie 2010

IARNĂ-N VARĂ

**În stupii de zăpadă
mai roiesc albine
și frigul peste pietre-a înflorit –
din mierea iernii te alung pe tine,
din fosfor exilez orice chibrit.**

**Zăpezilor le pun iar glugă,
absenței tale haine vechi,
să-i fie noaptea dimineții slugă
și zilei să-i găsești perechi.**

**Dar rănii tale să-i pui scară,
ca iernii mele să-i fii vară.**

București, Patriarhie, 9 februarie 2010

AUTOPORTRET

**Acesta sunt eu,
mare sau mic –
și când tac
și când tic.**

**Acesta sunt eu,
între tot și nimic –
și când poc
și când pic!**

**Acesta sunt eu,
între scrisoare și plic –
și când clac
și când clic.**

**Acesta sunt eu –
lacrima lui Dumnezeu!**

Pănade, 27 februarie 2010

JOIA VINERII

**Unde ești, Doamne, cui m-ai lăsat,
inima ta mi-a picurat rouă pe buze,
pasul tău peste pasul meu a călcat -
dar a plecat și-a uitat să m-acuze!**

**Care mi-e vina, unde ești, Doamne,
cui să-i plătesc, cine mă iartă,
primăvara ta mi-a dat multe toamne -
dar ai uitat la mine o hartă.**

**Unde ești, Doamne, cine-mi urmează,
lasă-mi copiii, lasă-mi iubita,
lasă-mi seara să-mi fie trează,
iartă-mi păcatul, uită-mi ispita!**

**Unde ești, Doamne, unde sunt eu –
Cel care fără să plece se-ntoarce mereu !?**

1 aprilie 2010

CHRIST

**Sunt trist,
nu-i dau tristeții timp
și nicio ușă
nu i-o țin deschisă -
ca unei aripi
căutând un trup,
eu îi dau cer,
îi sunt risipă,
misă.**

**Eu îi sunt ploaie,
sunt pustiu,
cel care vine
fără-a fi plecat -
cel care, fără a muri,
a înviat!**

15 aprilie 2010

PRAG

**Un prag albastru
mai e de urcat,
mai e o secundă
de amânat,
mai e o vârstă,
doar una,
de schimbat,
mai ești doar tu,
între ușă și pat,
mireasa
care-mi face copilul
bărbat.**

**Mireasă și mire,
ochi ce se-nchide-n
privire.**

București, 3 iunie 2010

FURTUNI

**Cu umbra îți voi bate-n geam –
să nu deschizi,
e anotimpul rătăcit,
de ghizi,
e nordul reîntors
la sud,
e orbul
cel în care-aud
cum stropii se aprind,
ca o lumină
dintr-un cer albind.**

**Cu umbra îți voi bate-n geam,
cu ultimul cuvânt
în care mă nășteam.**

16 iunie 2010

RUGĂ

**Doamne,
ia-mă acum.
Sunt pregătit,
sunt gata de drum.
Am atâtea de făcut,
că nu-mi ajunge
o viață.
Dar dacă mă mai lași,
dă-mi măcar
o sută de ani
de război
și o sută de ani
de pace.**

**Lasă-mi privirea
înapoi,
ca pe o urmă
pe retine –
să știu
să mă întorc,
la Tine.**

20 iunie 2010

NICIODATĂ, MEREU

**Nu mai sunt gară
pentru nimeni,
fierul bun e la mine în sânge,
lumi paralele,
ierburi
dintr-o altă viață
nu mă mai pot atinge.**

**Nu mai sunt scară,
pentru nimeni,
treptele urcă
atunci când coboară
dinspre mine înspre tine,
dinspre ziuă
spre seară.**

**Nu mai sunt ochi
pentru nimeni,
altă privire nu mai am,
nu mai sunt copac,
nici fruct,
doar frunză pe călcâi
balsam.**

**Nu mai sunt tu,
nu mai sunt eu,
pentru nimeni -
sunt de-acum
niciodată, mereu.**

24 iulie 2010

POEME PIERDUTE

**Mi-am pierdut câteva poeme –
am amânat să le includ în carte,
le-am mutat dintr-o parte
în alta,
în așteptarea cuvântului final.**

**De-o vreme, nu le mai găsesc.
Le-am căutat peste tot –
au dispărut fără urmă,
și nicio șansă
să le reconstitui.**

**Mai ales că unul începea cu:
"Moartea mea m-a uitat!"
Pur și simplu
m-au părăsit –
pedeapsa manuscrisului
neterminat.**

**Dar poate că-ntr-o altă viață,
ne vom întâlni,
în cartea poemelor pierdute,
uite,
în cartea poemelor nescrise.
Ediție completă.**

8 august 2010

CÂND PIERZI

**Când începi un poem,
n-ai decât să accepți -
în curând ai să-l pierzi,
te desparți de el,
ca și cum nu-i al tău,
biet copac
fără frunzele verzi.**

**Când începi să trăiești
n-ai decât să accepți –
viața nu e a ta,
ai s-o pierzi,
biet copac
fără frunzele verzi.**

**Dacă nu mai iubești,
ai să pierzi –
rămâi doar copac
fără frunzele verzi.**

22 august 2010

ANOTIMP PIERDUT

**Unde-i toamna
care-n mine înfrunzi,
unde-i pleoapa,
unde-i geana
somnului cu ochi de zi?**

**Unde sunt,
ce anotimp
mă încape în sămânță,
mă ia-n ramură și fruct,
să-i fiu lacrimii ființă?**

**Unde-i toamna, unde-i toamna,
care verii îi e trup,
unde-i iarna, unde-i iarna,
care toamnei îi e lup?**

Cluj-Napoca, 18 septembrie 2010

RÂU

**Trupul meu
s-a preschimbat în râu,
învăţ să curg
până la zbor,
sângele meu nu-i decât vânt,
şi-nvaţă iar
să fie nor,
până când iarăşi
redevin cuvânt.**

**Acum învăţ să nu mai fiu,
şi trupul redevine râu.**

Cluj-Napoca, 18 septembrie 2010

ÎNCĂ O VIAȚĂ

**Am renunțat la cochilie,
copacii-au renunțat
la rădăcini
și apele au renunțat
la maluri,
cel cu păcate-a renunțat la vini.**

**Am renunțat
să mai fiu ziuă,
nici ploaie
nu mai pot să fiu;
și orele au renunțat
la ceas,
și pentru încă-o viață
e târziu.**

Cluj-Napoca, 18 septembrie 2010

ALT SEMN DE CARTE

**Păianjenul strivit
între coperte de carte,
păianjenul ce devenise semn
continua
să-și țeară pânza,
inventând o nouă limbă
de lemn,
țesând între cuvinte
șoapte,
dar nelăsând în urmă
vreun îndemn.**

**Păianjenul
care desparte file
dintre două vieți,
dintre iubiri deșarte -
păianjenul strivit,
încât ai crede
că există
moarte după moarte.**

Cluj-Napoca, 18 septembrie 2010

DESPĂRȚIREA DE TRUP

**Mă lepăd de trup,
ca de haine uzate
și beau cucuta
pân' la jumătate -
și jumătatea care îmi rămâne vie
o-mpart cu viii,
cu cei morți
tot ce le aparține;**

**mă lepăd de cuvânt
și-nghit tăcerea
pân' la jumătate –
și ce-mi rămâne viu
nu-mpart cu nimeni
și nu știu
de mai rămâne
din cuvinte rest
pentru acest
final de ieri,
pentru acest final
de mâine.**

În avion, spre Wesse, 18 septembrie 2010

CUIB DE CUC

**Nu mă duc,
nu mă mai duc,
lasă-mi cuibul meu
de cuc,
lasă-mi lacrima
în iarbă
și nisipul,
să mă soarbă,
lasă-mi vara,
lasă-mi toamna,
să-nverzească-n iarnă
Doamna,
Doamnă, tu,
Doamnă, tu,
ceea care mă începui,
Doamnă, da,
Doamnă, da,
soră doar
cu lacrima.**

Bonn, 19 septembrie 2010

DIMINEAȚĂ

**Dimineață vie,
margine de apă,
o urmă pentru altă zi,
pierdută înainte de-a începe,
lumină fără a umbri,**

**doar tu,
cu fiecare viață treci
alt râu
și te întorci
doar ca să-neci
alt zbor de pescăruș,
ce bate-n geam
cu ploaia
ca să deschizi
ca unui nor
ce-și pierde
marginea de tuș.**

**O dimineață vie,
din alt timp – atât
cât se desparte umbra mea
ca lațul atârând de gât.**

Bonn, 19 septembrie 2010

FĂRĂ MINE

Septembrie –
orbită pentru ochiul
unui orb,
pentru lumina dintre zi și zi,
pentru lumina
căutându-și vârstă
pentru când liniile vieții
se retrag în frunze
ce așteaptă
să se-toarcă în pământ
ca într-o țară tristă.

Septembrie –
mai verde decât un martie
care s-a-ntors,
decât o viață
care se retrage-n sine
ca-n cochilia unui melc,
o dimineață
într-o altă dimineață –
fără mine.

Bonn, 20 septembrie 2010

IDENTITATE

**Fără pașaport,
ca și cum peste tot
ai fi în țara ta;**

**fără identitate,
ca și cum peste tot
ai fi în viața ta,
singur, singur, singur...**

**Fără somn,
ca și cum peste tot
te-ai afla într-un vis
din care nu mai poți ieși.**

**Fără cer,
Ca și cum Dumnezeu
ar fi coborât pe pământ,
singur, singur, singur...**

Bonn, 20 septembrie 2010

CURGERE

**Cum ar fi fost, Rinul,
dacă ar fi curs
prin altă țară?**

**Cum ar fi fost Rinul,
dacă s-ar fi vărsat,
în altă mare?**

**Cum ai fi fost tu,
dacă ai fi curs
în viața mea?**

**Cum ar fi fost viața mea,
dacă nu s-ar fi scurs
în altă viață?**

**Dar moartea mea,
dacă nu s-ar fi oprit
în altă moarte?**

Bonn, 20 septembrie 2010

POEMUL PHOENIX

**După moarte,
poemelor mele
le cresc unghii și păr,**

**poemele scriu
singure
alte poeme
cărora le cresc pene și fulgi
și-nvață singure să zboare.**

**Poemele mele,
sălbaticе poeme
în care învățam și eu,
să zbor
ca un străin
ce-și caută o țară
unde să-i crească
păr și unghii,
în viață ca și-n moarte,
în moarte ca și-n viață.**

Bonn, 21 septembrie 2010

MAL DE RIN

**Casa aceasta n-are ferestre,
n-are uși,
n-are vecini,**

**casa aceasta are ochi,
are urechi,
are gură,
are și mâini.**

**Casa aceasta
are picioare,
merge acolo unde ești tu,
casa aceasta
se rotește mereu
după soare,
casa aceasta e sora lui nu.**

**Casa aceasta,
în cămașă de forță,
liberă, oriunde-ar pleca,
arde în mine,
încă e torță,
încă e malul
din marginea ta.**

Bonn, 21 septembrie 2010

TAXE PE POEME

Mai există o şansă,
încă unii se pot salva –
să se pună
taxa pe cuvinte
care pot respira,
ba chiar și pe
cuvinte moarte,
pe-ntregul alfabet,
dar mai ales pe vocale,
mai slobode ca oricând,
taxa pe silabe
plângând;

taxa pe ieri,
taxa pe mâine,
taxa pe lama de cuțit
uitată în pâine.
Taxa pe seară,
taxa pe vis,
taxă pe orice amintire,
taxă pe tot ce-i interzis.

Taxă pe orice,
dar mai ales,
pe cel care se teme,
dar mai ales,
taxă specială pe poeme.

Bonn, 21 septembrie 2010

ȘOAPTA

Să fugi în oraș
la prima ploaie,
să oprești un neamț,
să camuflezi istorii,

să bei un șnaps,
să-mparți cu el
un sfânt,
să cauți sinonime,
la român și la neamț,
să pui timbre
scrisorii
pe care n-o s-o trimiți
nimănui,
pe care nimeni
n-o așteaptă,
să spui *Ich liebe dich*,
să spună *te iubesc*,
și să păstrați o taină,
o șoaptă.

21 septembrie 2010

RĂSTIGNIRE

**Acum pot spune –
între noi
e cineva
care ne va vinde sentimentele,
la preț de nimic,
cineva va cumpăra
păcatele noastre
la preț de nimic,
cineva va vinde
și această toamnă
la un preț de nimic,
acest anotimp
care ne-a ajuns la subsuori.
Dar nu e nimeni
să creadă că
cu acestea toate
noi suntem datori
înmulțite de șapte ori.**

**Nu știe nimeni
unde ne vom duce,
și dacă pentru toate acestea
cei doi tâlhari
vor fi coborâți de pe cruce.**

22- 23 septembrie 2010

CÂMP DE MACI

**Nu se mai vede
niciun câmp de maci,
nici lanuri parcă
nu mai sunt,
în care să te-ascunzi,
să taci,
pe perna bobului mărunt,
să-ți fie cerul
dedesubt
și lacrima
să-ți fie scară,**

**să simți
că nu există-a doua oară,
că nu mai este început,**

**că nu sunt porți
la primăvară,
că ceasul iernii
e de lut.**

**Nu se mai vede niciun câmp
de maci,
în care să te-ascunzi,
să taci!**

28 septembrie, 2010, în avion

MAGI

Și dacă nu vom găsi
nicio ușă,
dacă ferestrele toate
vor fi de pământ,
dacă iarba va fi de cenușă,
dacă nu va mai fi
niciun cuvânt,
dacă toate în jur
vor fi fără gură,
cine va mai depune jurământ,
cine se va lepăda
de ură,
ce aer ne va fi înconjur?

Și cine, la vamă,
va plânge,
cu aur, cu smirnă, tămâie
și lacrimi de sânge?

28 septembrie, în avion

NU-MI MAI ADUC AMINTE

**Nu-mi mai aduc aminte
de mine,
eu poate nici n-am existat
sau n-am fost
decât un vis
care mereu s-a repetat;**

**nu-mi mai aduc aminte
de mine
și nici nu știu
în numele cui voi muri,
în numele cui
mai sunt viu?**

**Nu-mi mai aduc aminte
de mine
și nimeni
nu va ține minte
dacă sunt cel ce voi fi
sau cel dinainte?**

Nimeni, niciodată,

Lăpușna, 8 octombrie 2010

LECȚIE DESCHISĂ

Învăță-mă să plâng,
învăță-mă să râd
învăță-mă să uit,
să nu mai pot uita,
învăță-mă să îți fiu rană,
chiar fără a sângera.
Învăță-mă să mă despart
de umbră,
învăță-mă să fiu la fel ca ea,
învăță-mă să mai fiu orb,
să pot vedea,
învăță-mă să n-am răbdare,
învăță-mă a aștepta,
învăță-mă s-aud
când nu îmi spui nimic.

Învăță-mă să mai spun nu,
atunci când îți spun da!

15 -20 noiembrie 2010

SPUNE-MI, MOARTE

**Spune-mi, moarte,
ce-i gândi,
la mine
când îi veni?**

**Care noapte
va fi zi,
care lume
s-o sfârși,
care lume
va petrece,
care lume
va muți?
Căre-i lumi
vom fi copii?**

**Spune-mi, moarte,
ce-i păți,
la mine
de nu-i veni?**

20 noiembrie 2010

TOAMNĂ-N IARNĂ

**Mai inventează-o toamnă
pentru mine,
o toamnă-n care poți lipsi,
iar frunzelor să pui aripi,
să nu mă poată-acoperi.**

**Mai inventează înc-o toamnă,
s-ajungă și la mine,
cu fructe interzise-n paradis,
o toamnă-n roiuri de albine,
când fagurele-i interzis.**

**Mai inventează-o ploaie
pentru cer senin,
un anotimp ce nu e-n calendar,
o cifră nouă,
pentru orice zar.**

**Și, dacă poți,
mai inventează-mă pe mine,
căci vine iarna care mă născu
și vin ninsorile-n exod –
alt dejă vu
spre care nu se-ntinde niciun pod.**

1 decembrie 2010

COLIND

**Colindă, Doamne, colindă,
Cerul mi-a ajuns la grindă,**

**Colindă, în astă seară –
Cerul mi-a ajuns de vară,**

**Colindă în astă noapte –
Cerul până ni se-mparte,**

**Colindă în astă zi –
Naștere ce n-a muri,**

**Colindă, Doamne, colindă,
peste noi să se întindă,**

**alb din alb și veac din veac,
lacrimă în care tac,**

**lacrimă în care strig
până iernii îi e frig.**

**Colindă, Doamne, colindă,
Până cerul e oglindă,**

**Până cerul e fereastră,
Într-o margine albastră,**

**Până eu cobor mereu
În adânc de Dumnezeu,**

**Colindă, Doamne, colind,
Lacrima să mi-o aprind,**

**în lumini să mă arunc,
cum un prunc spre al tău Prunc.**

24 decembrie 2010

FINAL

**Voi muri,
în sfârșit, o minune,
între noapte și zi,
între cuvinte și rune, -
știu, voi muri,
în sfârșit,
viața meas
o să primească
un nume.**

**Știu, voi muri –
ca să încep a fi.**

Reghin, 28 noiembrie 2010

DE ACELAȘI AUTOR

- *Muzeul de iarnă*, versuri, Ed. Dacia, 1986
- *Memoria zăpezii*, versuri, Ed. Cartea Românească, 1989
- *Jocuri încrucișate*, versuri pentru copii, Casa de editură Alpha, 1990
- *Nostalgii interzise*, versuri, Ed. Columna, 1991
- *America, partea nevăzută a lunii*, jurnal, Ed. Tipomur, 1994
- *Între lumi. Convorbiri cu N. Steinhardt*, Ed. Tipomur, 1994, ediția a II-a, Editura Dacia, 2001, Ediția a III-a 2004, Ediția a IV-a 2009, Editura Nico
- *Anotimpul probabil*, interviuri, Ed. Tipomur, 1995
- *Casa cu idoli*, versuri, Ed. Ambasador, 1996
- *A doua Americă*, jurnal, Ed. Tipomur, 1996
- *Curs și recurs*, interviuri, Ed. Tipomur 1997
- *Și așa mai departe...*, publicistică, Ed. Arhipelag, 1997
- *Oglinzi paralele*, interviuri, Ed. Ambasador, 1998
- *Lina lumina*, versuri pentru copii, Ed. Tipomur, 1999, ediția a doua 2007, Editura Nico.
- *Babel după Babel*, interviuri, Ed. Tipomur, 2000
- *Aproape departe*, interviuri, Ed. Tipomur, 2001
- *Poduri de umbră*, versuri, ediție bilingvă română-maghiară, Ed. Tipomur, 2001
- *Manualul de ceară*, versuri, Editura Academos, 2001
- *Solstițiu la Echinoc*, poeme, Ed. Tipomur, 2002
- *Zona interzisă*, interviuri, Ed. Tipomur, 2003
- *Alb pe alb*, poeme, Ed. Tipomur, 2003
- *Muntele Athos din Muntele Athos*, Editura Tipomur, 2004
- *De la San Francisco la Muntele Athos*, Editura Reîntregirea, 2004
- *O istorie a literaturii române contemporane în interviuri*, vol.I, II, Editura Reîntregirea, 2005
- *Valori mureșene de patrimoniu*, documentar, Editura Tipomur 2005
- *Muntele Athos – Meteora, via Bizanț*, Editura Tipomur, 2006, Ediția a II-a, revăzută, Editura Dacia, 2006
- *Trecut provizoriu*, publicistică, Editura Tipomur, 2006

- *Sacru și profan în Țara Sfântă*, Editura NICO, 2006, ediția a II-a, Editura Dacia, 2006.
- *Credință și ortodoxie*, Editura Tipomur, 2006
- *Nichita Stănescu, Cu colțul inimii*, Editura NICO, 2006
- *Anotimpul din colivie/ Le saison dans la cage*, ediție bilingvă, română – franceză (versiunea franceză și selecția de Mircea Bătrânu), Editura NICO, 2006
- *Literatura exilului, exilul literaturii*, Editura NICO, 2006
- *Nicu Caranica – Dincolo de noapte*, Editura NICO, 2006
- *Mihai Sin – Ierarhiile liniștii*, Editura NICO, 2006
- *Dincoace de Capitală, dincolo de provincie*, Editura NICO, 2006
- *Mănăstirea Lăpușna, Biserica „Sf. Nicolae”*, album, Editura Nico, 2006.
- În colaborare cu Gheorghe Șincan, *Monumente de Arhitectură Bisericească, Catedrala Mare Târgu-Mureș*, album, Editura NICO, 2006,
- *Monumente de arhitectură Bisericească, Biserica de lemn „Sf. Arhanghel Mihail” Târgu-Mureș*, Editura NICO, 2006
- *Monumente de arhitectură Bisericească, Biserica de piatră „Înălțarea Domnului” Târgu-Mureș*, Editura NICO, 2006
- Cu Dumitru și Gabriel Fărcaș, *Monumente de Arhitectură Bisericească, Biserica din Deda*, Centenar, album, Editura NICO, 2006.
- *Umbra apei, repere critice*, Editura NICO, 2007
- *Arheologia clipei, jurnal*, Editura Nico, 2007
- *Caragiale după Caragiale. O scrisoare pierdută*, Editura NICO, 2007
- *Ferestre fără zid*, publicistică, Editura Nico, 2007,
- *Mașina de citit*, critică literară Editura Nico, 2007.
- *Singurând, poeme*, Editura Nico, 2007
- *Ziduri fără ferestre*, publicistică, Editura Nico, 2007
- *Cartea inimii*, Editura Nico, 2007
- A editat volumul *„Simpozionul Monumentele bisericești – mărturie de credință și artă”*, Editura Nico, 2007.
- *America, the Unseen Side Of the Moon*, Jurnal, Editura Nico, 2007

- Cu Emil Mariașiu, volumul „*Centenarul bisericii ortodoxe Chintelnic. (1907 – 2007)*”, Editura Nico, 2007
- *În așteptarea melcului*, publicistică, Editura Nico, 2008
- *Email&email*, Editura Nico, 2008 (corespondență cu Mioara Kozak).
- *Ion Vlasiu – Dincoace de spațiu și timp*, Editura Nico, 2008
- *Să nu uit*, antologie, antologie română, greacă, italiană, spaniolă, engleză, poeme, Editura Nico, 2008
- *La răsărit de apus*, publicistică, Editura Nico, 2009
- Cu Gh.N. Șincan, „*Biserica de lemn Sf. Arhangheli*” *Culpiu*, album, Editura Nico, 2009
- Cu Răzvan Ducan, *Sever Suciu – Pomul vieții*, antologie, album, Editura Nico, 2009
- *Linia de orizont*, dialoguri literare, Editura Nico, 2009
- *Înapoi, la viitor!*, publicistică, Editura Nico, 2010
- *Repere culturale mureșene 2010*, Editura Nico, 2010
- *Împachetări - Dialoguri cu Suzana Fântânariu*, Editura Nico, 2010
- *Radiografia umbrei*, Editura Nico, 2010
- *Biserica din Cuștelnic*, Editura Nico, 2010
- *Vamă pe valoarea adăugată*, Editura Nico, 2010
- *Dicționar de monumente. Biserici de lemn din județul Mureș*, Editura Nico, 2010
- *Boemia. Antologie de Nicolae Băciuț a Clubului Internațional de Cultură Boema*, Editura Nico, 2010
- *Ceasul de flori*, antologie de poezie târgumureșeană, Editura Tipomur, 2001
- *Îmblânzitorul de timp*, antologie de poezie mureșeană, Editura Tipomur, 2003
- A fost inclus în antologiile:
- *Spații posibile*, Bistrița, 1979
- Biblioteca *Opinia*, Iași, 1981
- *Caietul debutanților, 1980-1981*, Editura Albatros, 1983
- *Alpha '84*, Editura Dacia, 1984

- *Cântecul patriei*, Editura Albatros, 1996
- *Un sfert de veac de poezie la Sighetu Marmăției*, Fundația Luceafărul, 1998
- *Eminescu pururi tânăr*, Editura Litera, 1998
- *Patruzeci de poeți bistrițeni*, Editura Aletheia, Bistrița, 2001
- *Ceasul de flori*, Editura Tipomur, Târgu-Mureș, 2001
- *Cenacul literar George Coșbuc – 30*, Editura Aletheia, Bistrița, 2001
- *Îmblânzitorul de timp*, Editura Tipomur, Târgu-Mureș, 2003
- *Antologia poezilor ardeleni contemporani*, de Eugeniu Nistor și Iulian Boldea, Editura Ardealul, 2003, *Poezii revistei Echinox*, Antologie (1968-2003), vol. I, de Ion Pop, Editura Dacia 2004.
- *Antologia poezilor tineri. 1978-1982*, realizată de regretatul Laurentiu Ulici, apărută postum, în 2005, la Editura Muzeul Literaturii Române).
- Inclus în volumul Artur Silvestri, „*Mărturisirea de credință literară*”, 2006
- *Un copac de sunete*, antologie bilingvă română – maghiară, Editurile Charmides și Eikon, 2006
- *Voices of contemporary Romanian poets*”, *Antologie de poezie românească, ediție bilingvă română – engleză*, de Dan Brudașcu, Editura Sedan, 2007,
- I-a fost editat CD-ul “Muntele Athos din Muntele Athos”, realizat de Margareta Pușcaș, la Radio Târgu-Mureș, 2005.
- I-a fost editat volumul *Pleoapa lui Homer*, 50 de poeme în lectura autorului, în colecția “Cartea radio de poezie”, Societatea Română de Radiodifuziune și Studioul Regional de Radio Târgu-Mureș, redactor Valentin Marica.
- A fost editată lucrarea Codruța Băciuț, *Ludoteca*, Teste de aplicație de limba și literatura română pe texte din opera scriitorului Nicolae Băciuț, Editura Nico, 2007
- *Un copac de sunete, L’arbre a sons*, antologie bilingvă română – franceză, volum și CD, 2007
- *Mireasa cuvântului*, antologie în albaneză de Baki Ymeri, București 2009

Referințe critice (selectiv)

În volume:

- Traian T. Coșovei, *Pornind de la un vers*, Editura Eminescu, 1990,
- Radu G. Țeposu, *Istoria tragică și grotescă a întunecatului deceniu literar nouă*, Editura Eminescu, 1993,
- Teodor Tanco, *Dicționar literar 1639-1997 al județului Bistrița-Năsăud*, Editura Virtus Romana Rediviva, 1998,
- Valeriu Bârgău, *Generația '80, precursori și urmași*, Editura Călăuza, 1999,
- Ana Cosma, *Scriitori români mureșeni*, Editura Tipomur, 2000,
- Traian T. Coșovei, *Hotelul Urmuz*, Editura Călăuza, 2000,
- N. Steinhardt, *Pledoarie pentru o literatură nobilă și sentimentală*, Editura Cronica, 2001,
- Tit Liviu Pop, *Ex libris. Scriitori contemporani*, Editura George Coșbuc, 2003
- Alexandru Pintescu, *Retorica aproximației (breviar de poezie optzecistă)*, Editura Timpul, Iași, 2004,
- Petru Poantă, *Efectul „Echinox” sau despre echilibru*, Editura Apostrof, 2004,
- Academia Română, *Dicționar general al literaturii române*, vol. I, A-B, Editura Univers Enciclopedic, 2004, pp. 404 -405, coordonator Eugen Simion,
- Nicoleta Bechiș, *Dicționar Echinox*, coordonator Horea Poenar, Editura Tritonic, 2005.
- Mioara Kozak, *EgoGrafii.Exerciții de dicție pentru păstrarea iluziilor*, Editura Nico, 2006,
- Răzvan Duncan, *Patrafir peste cuvinte*, Editura Nico, 2007,

Monografii

- Dan Mucenic, *Luxul lecturii, Cărțile lui Nicolae Băciut*, 2009,
- Valentin Marica, *Nicolae Băciut, Cina din cuvânt*, 2009
- Elena M. Cîmpan, *Nicolae Băciut, gândul care unește*, 2010,
- Cezarina Adamescu, *Poezia boemei și boema poeziei, Nicolae Băciut*, 2010
- Cezarina Adamescu, *Cultura omului, omul culturii, Nicolae Băciut*, 2010

FIȘĂ BIO - BIBLIOGRAFICĂ

- Nicolae Băciuț, (Ioan Nicolae), născut la 10 decembrie 1956, la Chintelnic, județul Bistrița-Năsăud.
- Liceul “Liviu Rebreanu”, Bistrița, 1971-1975,
- Facultatea de Filologie, secția română-engleză, Universitatea “Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, 1978-1982
- Bursier al “Magazine Publishers of America”, iulie-septembrie 1990.
- Doctorand în litere, la Universitatea “Babeș-Bolyai”, din Cluj-Napoca, cu o teză despre Caragiale, Cehov și Ibsen.
- Masterat în științe administrative la Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, Facultatea de Științe Politice și Administrative, 2005

*

- a fost profesor, director adjunct la Școala Generală Găleşti, județul Mureș, între 1982-1983,
- redactor la revista “Vatra”, Târgu-Mureș, între 1983-2003,
- corespondent la Televiziunea Română, București, Departamentul Emisiunilor Informativ, între 1991-2003,
- redactor-șef la Editura Tipomur, Târgu-Mureș, între 1991-2003,
- redactor cultural la cotidianul “Cuvântul liber”, Târgu-Mureș, 1999 -,
- director la revista “Alpha”, Târgu-Mureș, 1990,
- secretar de redacție la revista “Societatea încotro?”, Târgu-Mureș, între 1995-1997,
- redactor-șef la revista “Teatru-n teatru”, Târgu-Mureș, în 1998,
- coordonator al publicațiilor “Gazeta Reghinului”, 1990-, “Informația mureșeană”, 1991-1993, “Făgurel” (revistă pentru copii) și “Codrul Cosminului”, publicații pentru

Bucovina de Nord, tipărite la Târgu-Mureș, 1994-1998, al revistei “Comlodul”, Râciu, județul Mureș, 2001-,

- cadru didactic asociat la Universitatea de Artă Teatrală din Târgu-Mureș, din 1998- 2009,
- director al Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Mureș, din februarie 2001
- publicist comentator la *Mesagerul* de Bistrița-Năsăud, 2005,
- membru în Consiliul de Administrație al TVR, din 1995, și membru supleant, 1997-2001,
- deputat în Adunarea Eparhială Ortodoxă de Alba Iulia, 1998-2010, și deputat în Adunarea Națională Bisericească din 2002- 2010.
- Vicepreședinte al Despărțământului Mureș al ASTREI.
- Redactor-șef, fondator al revistei *Vatra veche* (2009-)

*

- Membru al Cenaclului “Echinox”, 1978-1982,
- al Cenaclului revistei *Vatra*, 1981-1989,
- al Cenaclului “Romulus Guga”, 1984-1989,
- membru al Uniunii Scriitorilor din România, din 1990.
- A debutat cu publicistică în ziarul bistrițean *Ecoul*, și cu poezie în revista Liceului “Liviu Rebreanu” din Bistrița, *Zări senine*, în 1975, făcând parte dintr-un grup de poeți tineri, între care Domnița Petri și Cleopatra Lorințiu, membri ai cenaclului liceului.
- Și-a continuat activitatea publicistică în timpul studenției la revista “Echinox”, Cluj-Napoca, unde a fost redactor, apoi secretar de redacție, între 1978-1982
- După mai multe prezențe în volume colective, a debutat în volum în 1986, la Editura Dacia, cu *Muzeul de iarnă*, versuri.
- A colaborat la revistele *Echinox*, *Vatra*, *Steaua*, *Tribuna*, *Astra*, *Convorbiri literare*, *Luceafărul*, *SLAST*, *Flacăra*,

Transilvania, Dialog, Opinia studentească, Napoca Universitară, Mișcarea literară, Poesis, Nord literar, Formula As, Mesagerul literar și artistic, What's Going On Here, The New Farmm, Emmaus, SUA, Poezjia, Katowice, Polonia, Fjala, Flaka e välläzarimet, Iugoslavia, Ungaria ș.a., la Radiodifuziunea Română, studiourile Cluj, Târgu-Mureș, București, și la Televiziunea Română, programele I, II, TVR Cultural, TVR Internațional.

CUPRINS

POEZIA/5

NUNTA DE ARGINT/6

BIP/7

BASM/8

MAT LA REGE/9

NU/10

AUTOPORTRET DE PAȘTE/ 11

EA/12

ALTER EGO/13

SĂMÂNȚĂ FĂRĂ NUME /14

LA REVEDERE/15

LITERĂ/16

UMĂR RĂNIT/17

NOD/18

MUNTELE DIN MARE/19

COPILĂRIE DE ÎNGER/20

DIPLOMAȚIE/21

PERECHE – NEPERECEHE/22

MUZĂ/23

SOMNUL DIN SOMN/24

ÎNECAREA LACRIMEI/25

NASCENDO/26

ANOTIMP PIERDUT/27

FURTUNA/28

VIS INTERZIS/29

CATAPETEASMĂ/30

ORIZONT/31

IZGONIREA DIN RAI/32

* * * (NU SUNT ÎNTREG FĂRĂ TINE)/33

MASCA/34

GENEZĂ/35

ÎNCĂ O VIAȚĂ/36

ARHEOLOGIE/37

ALTĂ DIMINEAȚĂ/38
RUGĂCIUNE/39
* * *(AM ÎNCEPUT SĂ UIT)/40
FACEREA LUMII/41
VINDECĂ-MĂ-N VINDECARE/42
FÂNTÂNĂ/43
ABECEDAR ÎN PARADIS/44
* * * (ANOTIMPUL CARE TRECE)/45
CUPLU/46
CROCHIU/47
SEMN DE CARTE/48
*** (ÎȚI Scriu scrisori în care tac)/49
BUNĂ DIMINEAȚA, SEARĂ/50
RETINE/51
ANOTIMP INVERS/52
ULTIMA VÂNĂTOARE/53
ZBOR DE IARNĂ/54
ANOTIMP REFUZAT/55
ANIVERSARE/56
NOAPTE ALBĂ/57
POEM CU PRIVIRE SPRE MARE/58
ACUM E CLIPA/59
ELEGIE MUTĂ/60
MIRUIRE/61
LACRIMA/62
ȘARPE-N PUSTIU/63
ALT NICOLAE/64
ÎNGERUL DIN CUVÂNT/65
CU TIMP CU TOT/ 66
SCHIMBAREA LA FAȚĂ /67
ALTĂ VIAȚĂ/68
PATRUZECI/69
NĂSCĂTOAREA CUVÂNTULUI/70
AMURG/71

COLIND TÂRZIU/72
SINGURÂND/73
MINUTAR/74
REȚETĂ/75
ȚĂRM/76
DUMINICĂ ACASĂ/77
POVESTE TÂRZIE DE DRAGOSTE/78
ACUARELĂ/79
NISIPURI MIȘCĂTOARE/80
PORTRET DE ANOTIMP/81
LUDMILA/82
UNDE SUNT?/83
ÎNTRE/84
SPOVEDANIE/85
ABANDON/86
PLECĂRI/87
FĂRĂ ADAM/88
ALTĂ VARĂ/89
PLAJĂ/90
PRIVIREA DIN PRIVIRE/91
POEM PE LÂNGĂ CASA OMULUI/92
VIA DOLOROSA/93
MAREA MOARTĂ/94
VINOVATĂ, SPERANȚA MEA/95
ROSALINDA/96
AȘTEPTARE/97
CHEI/98
FLUTURELE DE LUMINĂ/99
SEARĂ NETERMINATĂ/100
ȘAPTE ȘOAPTE/101
ZAR/102
TELEFONUL/103
MESAJUL DIN STICLĂ/104
RĂMÂI/105

VAMĂ DE DECEMBRIE/106
ÎNTRE ANOTIMPURI/107
PUȚINĂ RĂBDARE/108
TOAMNĂ/109
NĂPĂRLIRI/110
POLI/111
ÎNTRE/112
AUTOPORTRET ÎN TREN/113
PLEOAPA LUI ȘAPTE/114
DINCOACE DE DUMNEZEU/115
CRUCEA DIN SPATE/116
ROȘU ÎN ALB/117
CEAȚĂ/118
RAMĂ/119
DANAIDE/120
FLOARE DE GHEAȚĂ/121
UMBRĂ ÎN OCHI/122
FEMEI PERFECTE/123
HEMORAGIE/124
DOAR TU/125
RĂZBOI ȘI PACE/126
ROGVAIV/127
SĂ NU UIT/128
EA DEVENEA/129
MARINĂ/130
TERASĂ/131
REȘTE/132
UNDA/133
DOVADĂ/134
NUNTĂ LA MARE/135
MIREASA CEA DE TAINĂ/136
SĂPTĂMÎNA LUMINATĂ/137
DIN ZI ÎN ZI/138
CÂNDVA.../139

PLÂNS/140
NORIA/141
PODURI DE APE/142
PRONUME IMPERSONAL/143
PRIMA ARTĂ/144
MOARTE CU DREPTATE/145
POD/146
ULTIMUL FULG/147
CER/148
ORAȘ DE NORI/149
POSTUMĂ/150
LIMITE/151
CINE SUNT EU?/152
UNDE/153
ABANDON/154
IARNĂ FĂRĂ PLEOAPE/155
SFÂRȘIT DE ANOTIMP/156
SOMN/157
ÎNTRE MALURI/158
FEREASTRĂ DE LACRIMI/159
COLȚ DE STEA/160
ODATĂ CA NICIODATĂ/161
SCĂRI/162
TIMPUL DIN TIMP/163
ALTĂ JUMĂTATE/164
EA/165
TOAMNĂ-N VII/166
NORI DE LACRIMI/167
IARBĂ CU MIROSUL TĂU/168
TESTAMENT/169
E ÎNCĂ IARNĂ/170
ÎNCĂ O VARĂ/171
TRECERE/172
MOȘTENIRE/173

DEFINIȚII/174
LACRIMA LACRIMEI/175
LACRIMĂ DE CER/176
ORAȘUL FĂRĂ TINE/178
DAR TU, DAR TU/179
SĂ NU MĂ NAȘTI/180
PORUNCI/181
ORA/183
DE-AJUNS/184
ÎNCEPUT DE ALFABET/185
NISIP FĂRĂ GLAS/186
COPACUL DIN CASĂ/187
ÎNCHINARE/188
INVERNTATORUL/190
NUME/191
SOMNUL DIN SOMN/192
ROHIA/193
PLEOAPĂ ÎN PRIMĂVARĂ/194
NISIP ÎN CUVINTE/195
LERUI HRISTOS/196
NUMELE PRIMĂVERII/197
APĂ FĂRĂ PRUND/198
VAMĂ ALBĂ/199
UMBRA LACRIMEI/200
DESCÂNTEC/201
VINO, PRIMĂVARĂ/202
LACRIMA LUMINII/203
VECINI/204
ÎN LOCUL MEU/205
ȚĂRMURI/206
IARNĂ-N VARĂ/207
AUTOPORTRET/208
JOIA VINERII/209
CHRIST/210

PRAG/211
FURTUNI/212
RUGĂ/213
NICIODATĂ, MEREU/214
POEME PIERDUTE/215
CÂND PIERZI/216
ANOTIMP PIERDUT/217
RÂU/218
ÎNCĂ O VIAȚĂ/219
ALT SEMN DE CARTE/220
DESPĂRȚIREA DE TRUP/221
CUIB DE CUC/222
DIMINEAȚĂ/223
FĂRĂ MINE/224
IDENTITATE/225
CURGERE/226
POEMUL PHOENIX/227
MAL DE RIN/228
TAXE PE POEME/229
ȘOAPTA/230
RĂSTIGNIRE/231
CÂMP DE MACI/232
MAGI/233
NU-MI MAI ADUC AMINTE /234
LECȚIE DESCHISĂ/235
SPUNE-MI, MOARTE/236
TOAMNĂ-N IARNĂ/237
COLIND/238
FINAL/240
De același autor/241
Referințe critice/245
Fișă biografică/246
CUPRINS/247

Foto: Liviu Ovidiu Ștef